

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

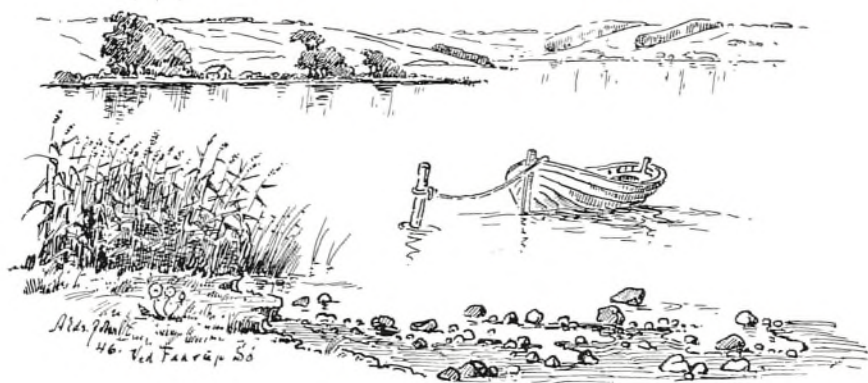
Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Jelling-Samfundet

1962

ÅRSSKRIFT
FOR
JELLING-SAMFUNDET

1962

Dimissionstale 1962

For nogle år siden foretog en schweizisk pædagog en undersøgelse for at påvise motiverne til, at studerende i Schweiz påbegyndte lærerstudiet. Nogle af de adspurgte anførte som motiv agtelsen for lærernes gode sociale stilling, andre nævnedes den økonomisk sikrede embedsmandsstilling med pension, og for nogle havde rent ud sagt en vis »Hang zur Bequemlichkeit« været udslaggivende, heri indbefattet den pæne arbejdsplads i tørvejr, den tidlige fyraften og de lange ferier! Naturligvis kunne andre anføre interesse for boglige studier, glæde ved selv at gå i skole og lærere, som for dem var blevet et ideal og et inspirerende menneskeligt forbillede.

Måske ville en dansk undersøgelse vise omtrent samme resultater, selv om man vel roligt kan sige, at det her i landet er så som så med den publicity, som ombølger en skolelærer. Der er ikke mange helteroller i film og romaner til lærere og lærerinder, som i den henseende slet ikke kan konkurrere med sygeplejersker og kontordamer, sekretærer og ekspeditricer, ligesom læreren som films- og romanhelt kommer ynkeligt til kort sammenlignet med læger, ingeniører og flyvere. Særlig indbringende er lærergerningen heller ikke; man vil blive skuffet, hvis man vælger dette arbejde for pengenes skyld.

I gamle dage talte man ofte om arbejdet som et kald, ja, Luther siger endogså, at læreren bør føle sig hentet og drevet til sin gerning. Lærer bliver man ikke — det fødes man til, hed det sig. I vore dage er vi i almindelighed ængstelige ved at bruge så op-højede ord om vort forhold til vor livsstilling. Netop de bedste og mest ægte vil nødigt tale for højt om kaldelse, som derfor godt kan være en realitet alligevel. I hvert fald har den gamle Ribe-

forstander Noe-Nygaard sikkert ret, når han siger, at der hos hver lærer gerne skulle findes en levende interesse for børn og unge og en udpræget lyst til at komme i kast med dem. Enten man nu føler særligt kald for lærergerningen eller ikke, er det sikkert rigtigt, når Noe-Nygaard citerer det engelske ordsprog: No bad man can be a good teacher.

Der er mange, som i dag stiller meget store forventninger til skolen og dens opdragelse. Staten er i høj grad interesseret i skolens virksomhed. Det er blevet sagt, at det var den tyske lærer, der sejrede i krigen mod Frankrig i 1870, ligesom man har hævdet, at det var Eton og Cambridge, som sejrede i 1918. Man kan med rette spørge, om ikke den russiske skole og de russiske universiteter har vundet de første sputniksejre. I hvert fald medførte de, at Amerika indså nødvendigheden af at forstærke skolefronten. Der er vel heller ingen stat, som i dag våger med større nidkærhed over skolens arbejde end Østtyskland. Også folkestyret har ret til at vente, at friheden honoreres med ansvarsbevidst indsats fra skolens side, at den værner om selvstændighed, fællesskab og offervilje.

Det bør heller ikke glemmes, at skolen er kirkens datter. De allerfleste forældre har ladet deres børn døbe og venter, at skolen efter gældende lov tager sig af undervisningen i kristendom i de syv år, børnene er den betroede. Det er derfor lærerens pligt loyalt og samvittighedsfuldt at røgte denne opgave, så timerne ikke bruges til andet eller på anden måde end efter gældende bestemmelser.

De mest implicerede i skolen er dog trods alt børnene, selv om de har mindst at sige, når der drøftes skole og skolelove. Børnene venter af deres lærer at kunne glæde sig til at komme i skole, dvs. at de ikke møder sure, fortrædelige og kedelige lærere. Et lille uvejr skader ikke, når blot retfærdigheden sker fyldest. Børn kan måske ikke altid afsløre faglige brist i undervisningen, men man står sig ved at regne med, at klare barneøjne hurtigt opdager menneskelige fejl og mangler hos deres lærer, rent bortset fra, at man må ønske børnene lærere, som de kan se op til og respektere både fagligt og menneskeligt.

For de fleste forældre vil den gode lærer sikkert være identisk med den dygtige lærer, som de føler lærer børnene noget, og som kan sit stof. Det er heller ikke et ringe krav at stille til en lærer. Vi har på seminariet rakt Dem nogle redskaber; brug

dem, hvis De kan, eller anskaf bedre! Under alle omstændigheder vil ingen lærer kunne klare sig uden fornyelse og fordybelse i sine fag. Den, som har store åndelige udgifter, må have tilsvarende indtægter. Det er ikke helt ved siden af, når man har hævdet, at ingen kan lære en anden mere end halvdelen af det, han selv kan. En lærer må aldrig skrabe bunden i sig selv, god undervisning forudsætter studier og arbejde med sin form. Kunst, også kunsten at undervise, er simpelthen at kunne. At være en dygtig lærer er rent ud sagt et slid, fordi medfødte evner kun udfoldes gennem arbejde.

Men forældrene venter også, at læreren hjælper dem med at opdrage deres børn — påtager sig et medansvar for børnenes fremtid. Det er lærerens opgave at skabe et godt klima i skolen, indarbejde gode arbejdsvaner og udvikle social forståelse. Det kan gøres på mange måder, men intet virker mere inspirerende end eksemplet, eget og andres, hentet fra religionens, litteraturens og historiens verden.

Over døren til seminariets kontor har De ofte set mindetavlen over en af seminariets forstandere, den kendte skolemand biskop Sophus Sørensen. Under hans relief er tegnet et lærer- og skoleideal med ordenen: Tankens klarhed, ordets magt og sindets varme greb os taknemmelige elever. — Netop ved sin tanke, sine ord og sit sindelag virker den gode lærer. Han må kunne klare sine egne tanker; det dunkelt sagte er det dunkelt tænkte. Men han må også kunne følge og levendegøre andres tanker og lære børnene at respektere tankens love.

Men tanker må kunne udtrykkes i formidlende ord. Lærerens virkemiddel er ordet. Børnene er først og fremmest hørende væsener. Forholdsvis sent påvirkes de gennem det skrevne ord. Hvis det er sandt, at barnet formes i alt væsentligt inden det er otte til ti år, er dets personlighed stort set bygget op ved det hørte, det talte ord, inden det skrevne ord får nogen egentlig betydning for det. I øvrigt er læsning en vanskelig kunst, som ikke alle lærer til bunds. Derfor har Grundtvig og Kold sikkert ret i, at hovedvejen til børns og unges sind er ordet.

Den klare tanke kan bruges i det skadeliges tjeneste, og ord kan lede folk i fordærv. Lys uden varme er helvedes kval. Det kan ske, at børnene hurtigt vil glemme Deres tanker og mange af Deres ord, men Deres sinds varme, Deres hjertelag for børnenes ve og vel vil kunne sætte dybe og varige spor. Vi vil derfor

ønske for Dem, at De engang ligesom den gamle biskop må blive mindet af mange taknemmelige elever, måske ikke i marmor og metal, men i taknemmelige barnehjerter for Deres tankes klarhed, Deres ords magt, men sidst og ikke mindst, fordi børnene følte hjertets og sindets varme i Deres ord og Deres færd.

Johs. Brix.

Jens Futtrup

28. september 1887 - 29. december 1961

Forstander for Jelling seminarium 1942-53

Det var et dristigt skridt, Jens Futtrup tog, da han ved nytårstid 1942 brød op fra Grindsted realskole for at overtage stillingen som forstander for Jelling seminarium. Futtrup var en dygtig og erfaren realskolemand, men der er jo en betydelig forskel på seminariets og realskolens undervisning og de elever, man har med at gøre de to steder. At flere velkvalificerede ansøgere fra seminariernes kreds følte Futtrups udnævnelse til seminarieforstander som en forbigåelse og gav udtryk for det, er meget forståeligt, men selv havde han oprindeligt slet ikke tænkt på at søge embedet. Ved ansøgningsfristens udløb opfordrede undervisningsminister Jørgen Jørgensen ham imidlertid til at gøre det, og når en sådan opfordring blev fulgt, var resultatet på forhånd givet.

Ved udnævnelsen var Futtrup en fuldmoden mand og med sine 54 år ude over den alder, hvor man i almindelighed går fra ét arbejde over i et andet. I et interview blev han da også spurgt, om han ikke nærrede betænkelighed ved at skifte stilling, men han svarede, at han som realskolebestyrer havde haft lejlighed til at

sætte mange unge lærere i gang, og mente, at hans erfaringer på det område ville komme ham til gode som leder af et seminarium. Her er vi ved en væsentlig egenskab hos Futtrup; han var ikke alene på skolens område, men på så mange andre en igangsætter. Det havde han vist i Grindsted, det kom han til at vise i Jelling, det fortsatte han med i Sydslesvig, og det må vel søges helt tilbage til hans barndom. Han var selv blevet sat i gang, så han aldrig gik i stå, og forstod følgelig den kunst at sætte andre i gang.

Jens Futtrup blev født som den ældste af ti søskende i et gårdmandshjem i Torp, Karby sogn på Mors. Flid og nøjsomhed prægede hjemmet; landbrugets store krise i 80'erne var endnu langt fra overstået, men Futtrups forældre havde sans for andet end det, der betød dagen og vejen. De havde begge i deres ungdom været på højskole, og de åndelige værdier, som de havde med derfra, holdt de fast ved og søgte at gøre andre delagtige i. Deres stue blev et samlingssted for egnens folk. Der blev læst og sunget, tidens politiske, folkelige og kirkelige spørgsmål blev drøftet, og fra sin tidlige barndom lyttede Jens Futtrup til. Når han senere i livet altid fremhævede hjemmets store betydning og anså dets opdragergerning som højt hævet over skolens, kan man ikke være i tvivl om, at han talte ud fra egen erfaring og rige barndoms-minder.

Så kom den tid, da skolegangen begyndte. Hans lærer var en Jelling-dimittend fra forstander Jens Kr. Madsens tid, Frederik Saabye. Og med skolegangen vågnede Jenses lyst til selv at blive lærer; han måtte omgående skaffe sig en elev. Det blev hans yngre broder. Men eleven var ikke besjælet af lærerens ildhu; det gik kun trægt, så Jens tabte tålmodigheden, og en dag udbrød han: »Nu skal du druknes, Anders!« Sådan skilte man sig af med overflødige hundehvalpe og kattekillinger, altså måtte kontrære elever gå samme vej. Den hårde straffedom kom dog ikke til udførelse, og der er heller intet i den, der peger frem mod Futtrup som pædagog. Mon han nogen sinde har anvendt korporlig afstraffelse? Har man set ham med sit milde smil omgås børn, især mindre børn, som han kunne spøge med og fortælle sjove ting, har man svært ved at forestille sig det.

Selv om hans første forsøg som lærer var totalt mislykket, svækkedes hans lyst til gerningen dog ikke. Men fra de voksnes side rejstes der en alvorlig indvending. »Når du ikke kan synge, kan du ikke blive lærer«, lød det, og udrustet med nogen god

sangstemme var han unægtelig ikke. Hans brændende ønske lod sig dog ikke kue. Gik han alene ved arbejdet i marken, som han fra sin tidlige barndom måtte tage del i, øvede han sin stemme ved at synge, og især sang han: »Giv mig, Gud, en salmetunge«, i det barnligt fromme håb, at underet måtte ske. Vel fik han ikke »salmetungen« i bogstavelig betydning, men livet igennem nærrede han en dyb kærlighed til den danske sang- og salmeskat, og han indlevede sig i den, så han altid havde den sang eller salme, der passede til lejligheden, på rede hånd. Det følte især under besættelsen, når han ved møder og sammenkomster foreslog, hvad der skulle synges. Også den barnlige fromhed bevarede han, naturligvis modnet og klaret i livets skole. »Futtrup er jo egentlig pietist,« blev der engang sagt om ham. Det var så urigtigt, som det kunne være, hvis man skal tage ordet pietist i den gængse betydning. Men udtalelsen var ikke helt ved siden af, dersom man tager i betragtning, hvad pietist egentlig betyder. En from tro var det centrale hos Futtrup, og den gav hans liv holdning og fasthed.

Efter konfirmationen måtte han give landbruget sin meste tid, men han holdt stadig fast ved tanken om at blive lærer og læste i sin fritid alt, hvad han kunne få fingre i. Præsten søgte at hjælpe ham frem ad den boglige vej ved at undervise ham i engelsk og tysk, men den egentlige forberedelse til seminariet fik han i et par vintre hos lærer F. M. Madsen i Vejrslev (dim. fra Jelling 1897, senere skoleinspektør ved Kongevejens skole i Lyngby). Madsen var en dygtig og frisindet lærer, og han og hans kone var ivrige til at samle ungdommen til gymnastik og sang i skolen. Det var ingen ringe indvielse til lærergerningen at leve med i skole- og ungdomslivet hos lærer Madsens, og Futtrup følte sig i stor taknemmelighedsgæld til dem.

Jelling ville ikke åbne sine porte for Futtrup, — var det den manglende sangkarakter? — men han blev optaget på Gjedved seminarium. Selv om han i Jelling ville have fået en Marius Sørensen til lærer, er der næppe tvivl om, at han med den grundtvig-koldske arv, som han førte med fra sit hjem, passede bedre ind i den ånd og tone, han mødte i Gjedved. Under opholdet her styrkedes hans tro på den fri skole og hjemmets betydning i opdragelsen gennem de to forstandere Jens Byskovs og Martin Kristensens undervisning og påvirkning. Blandt seminariets øvrige lærere var der en ung mand ved navn A. B. Lund, og skæbnen ville, at Futtrup senere blev Lunds forstander i Jelling. Det var

dog nok mere Lunds undervisning i geografi end hans sang og musik, Futtrup høstede fordel af i Gjedved-tiden. I 1909 blev han dimitteret, men selv om han straks blev lærer, anså han sig ikke for »udlært«, og i de følgende år supplerede han stadig sin uddannelse, bl. a. med flere ferie- og årskursus på Statens Lærerhøjskole og eksamen fra London Universitetets kursus for udlændinge.

Med den indstilling, Futtrup havde til skole og undervisning, kunne man have ventet, at han havde søgt til fri- eller højskolen, men det blev den skoleform, som man i almindelighed anser for disse skolers diamentrale modsætning, der fangede ham ind: han blev realskolelærer. I fem år var han ansat ved Nyborg private realskole, kun med afbrydelse af en kortvarig soldatertjeneste og forskellig kursus. Derefter blev han i 1914 bestyrer af Grindsted realskole, som han få år efter overtog og drev for egen regning, til han i 1942 flyttede til Jelling.

Det var på en vanskelig tid, Futtrup kom til skolen i Grindsted. Den første verdenskrig var lige udbrudt, og snart efter blev han indkaldt til den store sikringsstyrke, som skulle være en garanti for vort lands neutralitet i krigens år. For Futtrup betød det nogle måneders militærtjeneste, atter hjemsendt et stykke tid, så han kunne passe sin skole, på ny indkaldt, atter hjem o.s.v. Men denne ekstra militærtjeneste fik også en anden betydning for ham. Under en af indkaldelserne var han forlagt til Vordingborg, og her mødte han sin »skæbne«, som man siger. Det var seminariefors- tander Anders Munks datter, den purunge Ellen Munk eller »Muk«, som hendes kælenavn blev både i Grindsted og i Jelling. Endnu ikke atten år gammel blev hun hans hustru og gik ind til den vanskelige opgave som »skolemor« for realskolens store drenge, som næsten var hendes jævnaldrende. Futtrup drev nemlig sin skole delvis som kostskole, og for kosteleverne skulle skolen ikke blot være skole, men et virkeligt hjem, der tog sig af dem i deres fritid, delte deres glæder og sorger, kunne trøste og støtte, pleje under sygdom o.s.v. Der var nok at tage sig af for en skole- mor, og »Muk« blev i den henseende sin mand en uvurderlig støtte, men fremfor alt skabte hun ham et hjem, der blev rammen om et lykkeligt familieliv.

Grindsted realskole var ikke en af de terpeanstater, som realskolerne ofte har fået skyld for at være. Naturligvis skulle eleverne føres frem til de krav, som eksamen stillede, men for Fut-

trup var livet mere end eksamen, og han underviste for livet, så hans skole fik et vist højskolepræg. Hans gamle drenge mindes især med taknemmelighed hans undervisning i dansk litteratur. Når eksamenskravene var skudt til side, og Futtrup læste højt af guldaldertidens forfattere, blev der højt til loftet og vidt til væggene i de trange skolestuer. »Han besad det for den store litteraturlærer ene fornødne: han havde sans for ånd,« skrev en af hans gamle Grindsted-elever om ham ved hans død. Nye pædagogiske metoder blev også taget i brug på skolen, gruppearbejdet f. eks., og på skolerejser var Futtrup den uforlignelige fører. Det begyndte med vandreture i hjemlandet, senere blev det med busrejser i Tyskland, ja helt til Schweiz og Holland. Deltagerne skulle ikke blot se og høre som almindelige turister, men skulle også helst, så unge de var, have et indtryk af de nye tanker om det store folkelige fællesskab, der var ved at vågne i Europa, men siden blev trampet ned af Hitlerungdommens jernbeslåede støvler. Dertil kom, at han så vidt muligt holdt forbindelsen med sine tidligere elever ved lige. De var altid velkomne i hans hjem, og når han var i København kunne han samle en hel kreds om sig til foredrag, diskussion og fornøjeligt samvær.

Under Futtrups faste, men milde hånd voksede Grindsted real-skole snart til en stor og anset skole, så hans kolleger fik øje for hans organisatoriske dygtighed og gjorde brug af den. Gennem en årrække var han medlem af hovedbestyrelsen for Danmarks real-skoleforening og formand fra 1932 til 41. På samme måde gik det ham i de private realskolers bestyrerforening og disse skolers pensionskasse. Desuden var han medlem af opgavekommissionen for mellemskole- og realeksamen.

Skønt skolen og de nævnte tillidshverv gav Futtrup rigeligt at bestille, glemte han ikke sin kærlighed og interesse for det folkelige og kirkelige liv, men ydede også på dette område en betydelig indsats i Grindsted. Han fik stiftet en kreds af Kirkeligt Samfund af 1898 og var dens formand fra 1918 til 42. I to perioder var han formand for menighedsrådet og i atten år formand for sognebogsamlingen. Hjemmets betydning havde han altid for øje, og al anstaltsopdragelse var ham imod; derfor finder vi ham som medlem af bestyrelsen for Ribe amts plejehjemsforening, og på denne linie ligger også hans deltagelse i »Dansk Forening for Hjem og Skole«, hvis tidsskrift »Hjem og Skole« han redigerede i en del år og selv leverede bidrag til, ligesom han ved skriftlige

indlæg andensteds deltog i den pædagogiske diskussion. Grundtvigs skrifter havde han sat sig nøje ind i, og nyttiggjorde denne kundskab som lærer ved menighedsskolen på Liselund i en fem-årig periode i trediverne samtidig med, at alt det andet arbejde blev passet. Det er næsten ufatteligt, hvad han overkom i disse år, og han var vel at mærke ikke nogen overfladisk arbejder, enhver sag, han tog sig af, fik en grundig behandling.

Hvorvidt Futtrup har haft andre årsager til at forlade Grindsted end Jørgen Jørgensens opfordring, har han aldrig udtalt sig om. Egentlig må man undres over, at han kunne opgive sin rige mangesidede virksomhed for så godt som at skulle begynde helt forfra i Jelling. Forholdene han kom til var nye, arbejdet var nyt, og besættelsestidens vanskeligheder begyndte snart at vise sig. Men Futtrup tog altså det dristige skridt, og den 10. januar 1942 tiltrådte han forstanderembedet.

Den frie skoleleder, der selv ejede sin skole og selv kunne udvælge sine medarbejdere, blev nu statsemedsmand og kom til et lærerkollegium, der for en væsentlig del bestod af ældre mænd, hvoraf de ældste havde henved 40 års erfaring som seminarielærer, mens Futtrup på dette område var en begynder. Han vandt imidlertid hurtigt sine medarbejders respekt og tillid. Han var en praktisk og erfaren administrator, der forstod at lægge sagerne til rette. Det viste sig i det daglige liv på seminariet, det kom frem på lærermøderne, hvor alle forhold blev drøftet i god fordragelighed, og hvor Futtrup kunne tage mod råd og indvendinger uden nogen sinde at føle sin forstanderværdighed krænket. Han bar aldrig en sådan til skue. Følte den sikkert heller ikke, men hans stærke personlighed gav ham en naturlig myndighed, som man uvilkårligt bøjede sig for. Og netop fordi lærerkollegiet omfattede en del ældre, skete der i løbet af få år flere fornyelser, så Futtrup snart blev den ældste af alder, hvilket sammen med hans voksende erfaring på læreruddannelsens område bidrog til, at han kom til at stå som den ubetingede leder. Fra sine bestyrelseshverv i realskoleforeningerne var han endvidere vant til at føre forhandlinger med embedsmændene i undervisningsministeriet, og dette kom ham også til gode som forstander. I kraft af sit embede blev han i 1947 medlem af seminarieudvalget og var således med i de drøftelser, der førte til bemyndigelsesloven af 1948 eller forsørgerloven, som den gerne blev kaldt. Uden at lægge noget pres på lærerne var han derefter ivrig til at opfordre dem til, ligesom han

selv, at gøre brug af loven til en omlægning af undervisningen, der gav større frihed i stofvalget og skulle lette eksamenspresset. At arbejdet under de nye former ikke blev mindre, hverken for lærere eller elever, er en anden sag, men det blev mere frugtbart og udviklende for eleverne, og de erfaringer, som loven gav, naturligvis ikke kun i Jelling, men på alle landets seminarier, har da også sat sit præg på seminarieloven af 1954.

Forholdet til eleverne var måske det, der lige i starten var det sværeste. Lidt påvirkede var de ældste klasser vel nok af den kritik, Futtrups udnævnelse havde fremkaldt, og de stillede sig i begyndelsen noget afvisende over for ham. Der var ikke tale om åbenbare demonstrationer, men en vis passiv modstand, som Futtrup næppe kunne undgå at føle. Dog var han en for erfaren pædagog til at lade sig mærke med det, og forholdet mellem forstander og elever ændredes hurtigt, da han viste dem megen imødekommehed, begyndte at tage dem med på råd i de sager, som især angik dem, og selv om det var ham, der traf afgørelserne, fik de alligevel det indtryk, at de havde været medbestemmende.

Nogle faglige vanskeligheder var der også. Som forstander skulle Futtrup efter traditionen undervise i pædagogik, men det gav dengang ikke tilstrækkeligt mange timer, og derfor måtte han tillige tage nogle timer i dansk litteratur, som var det fag, der lå ham nærmest, og som han havde haft i realskolen. Men på seminariet skulle hele litteraturhistorien gennemgås, så der var masser af nyt stof at tage fat på, og endnu mere var der i pædagogik. Selv om Futtrup havde fulgt med og deltaget i de nyere pædagogiske drøftelser, var det noget helt andet at tage seminariets pædagogik, der i virkeligheden spænder over flere discipliner, lige fra almindelig psykologi til skolens historie og lovgivning. Hans elever fra de første år roser ham for, at han som den omhyggelige og grundige lærer altid mødte yderst velforberedt til timerne, men han var for bundet af sit stof, så hans undervisning kunne virke noget tør. Efterhånden blev han naturligvis hjemmevant i fagene og friere i sin undervisning, hvortil kom at han bragte nyt med sig, som eleverne var glade for, f. eks. lejrskolen.

Men især må dimissionsfesten, som han gav den form, der siden er fastholdt, fremhæves. Afskeden med seminariet blev en virkelig højtidssdag for dimittenderne, og Futtrup havde altid et godt ord at give dem med på vejen. Gennem hans dimissionstaler, som findes i Jellingsamfundets årsskrifter, får man et tydeligt indtryk

af hans skolesyn: skolen som hjemmenes skole og læreren som hjemmenes tjener, eller som det hedder om skolen i en af disse taler: »en skole for det danske, kristne, hele menneskes livsvækst.«

Også elevernes daglige velfærd lå ham stærkt på sinde. Da krigstidens mange restriktioner og rationeringer fik adskillige pensionatsværtinder til at give op, og det derfor begyndte at knibe med at skaffe eleverne underhold i byen, viste Futtrup sig som den praktiske mand, der forstod at hjælpe på sagen. Det var lykkedes ham at erhverve den grund, hvorpå øvelsesskolen ligger, og med grunden fulgte et gammelt stuehus. Her fik han indrettet en kantine for de hungrige — »Pensionat Gården« blev den snart døbt af eleverne.

Men det var ikke blot de samtidige elever, der nød godt af hans omsorg. Han følte sig i den grad ét med seminariet, at også gamle dimittender altid var velkomne på »sem«, hvad enten de kom i jubilæumshold eller enkeltvis. Taknemmeligheden fra disses side gav sig et smukt udtryk ved en vedtægtsændring i Jellingsamfundet: seminariets forstander blev selvskreven som medlem af bestyrelsen, og begrundelsen var »den store interesse for seminariets elevforening, som forstander Futtrup og hans frue har vist og viser os.«

Til begyndelsesvanskelighederne føjede sig som nævnt de store vanskeligheder, som besættelsestiden førte med sig. De første år var krigen så at sige gået uden om Jelling, i sommeren 1941 havde man kunnet fejre en stor 100 års fest for seminariet, og tyske tropper var der ikke set noget til. Men nu kom de, og det blev Futtrup, som måtte værgе seminariet mod beslaglæggelser. Helt undgå sådanne kunne han dog ikke. Tyskerne tog øvelsesskolen, men der var dengang ikke flere børn, end der var plads til i seminariets ledige lokaler. Gymnastiksalen blev taget, men undervisningen blev henlagt til Hørup forsamlingshus. Ved Futtrups faste holdning lykkedes det at bevare så mange lokaler, at både seminariet og skolen kunne holdes i gang gennem de vanskelige tider. Hvad kunne der ikke være sket under en mindre fast ledelse?

Der var mange forhandlinger med tyskerne, men opsøgte de Futtrup i hans private bolig, fik de den besked, at han kunne træffes på seminariets kontor kl. 11-12 om formiddagen. Det stod han fast på, og det måtte de rette sig efter. I årsskriftet for 1945 har han i jævne ord fortalt om seminariet under besættelsen. Han

stiller sig ikke i heltepositur, men bag den nøgterne beretning ser man tydeligt den modige danske mand, der ikke lod sig skræmme af forblommede trusler eller slag i bordet.

Da ikke alle årsskriftets læsere har lejlighed til at slå efter i årgang 1945, skal der her gentages en lille mere munter episode mellem tyskerne og Futtrup, fordi den er så betegnende for ham og viser hans mod, hans danskhed og hans jyske lune. En tysk kommandant havde erfaret, at Jelling var et berømt historisk sted og bad ham holde et foredrag for soldaterne om stedets minder. Det ville Futtrup naturligvis ikke og undskyldte sig med, at han ikke kunne tilstrækkeligt tysk til at holde et helt foredrag (hvilket var »sandhed med modifikation«), men han tilbød at informere kommandanten, så han selv kunne tale til mandskabet, og derefter fortæller Futtrup videre:

»Et tidspunkt blev aftalt, men så blev kommandanten selv forhindret. Han sendte da i stedet en løjtnant og en underofficer. Sidstnævnte medbragte skrivematerialer, han skulle være referent, og løjtnanten skulle interpellere, hvor han fandt anledning til det. I halvanden time sad vi så ved det store bord i kontoret; jeg fortalte, løjtnanten stillede af og til et spørgsmål, og underofficeren skrev af karsken bælg. Vi begyndte naturligvis med Uffe, så kom højene og runestenene og Thyra og Danevirke. Og nu lå det hele således, at det var naturligt at gå videre til Knud Lavard, Slesvig, Valdemarsmuren, de holstenske grever, 1848 - 50 og 64, Nordslesvigs genforening med Danmark og det danske mindretal i Sydslesvig. Det hele forløb med så megen forståelse fra de to tyskeres side, at jeg kunne slutte: »Og nu er De her, mine herrer. De forstår forhåbentlig baggrunden for en af vore store digteres ord: al vor fortræd er tysk!« De nikkede høfligt og takkede for instruktionen. Desværre ved jeg intet om, i hvilken redaktion den blev serveret for soldaterne. Men kommandanten kom dagen efter for at sige tak.«

Hvem andre end Futtrup kunne have drejet tyskerne den knap?

Den forbindelse mellem seminariet og byens og egnens folk, der tidligere havde gjort dette til et åndeligt midtpunkt, var i de senere år helt gået tabt, men med sin folkelige indstilling ønskede Futtrup på ny at knytte den, og herved imødekom han også den trang til at søge sammen, der vågnede i det danske folk under besættelsen. Han havde været med i »de ældres råd«, der stod bag oprettelsen af Dansk Ungdoms Samvirke. Her i Jelling blev det dog ikke et ungdomssamvirke, men en sognesamvirke, idet Futtrup samlede så at sige alle sognets foreninger i et stort fællesvirke, der skulle føre »en kamp med åndelige våben på de nationale og kulturelle områder« mod tyskeriet, og seminariet åbnede sine døre for flere store møder, indtil gymnastiksalens beslaglæggelse umu-

liggjorde det. Futtrup hørte således ikke fra først af hjemme i den aktive modstandsbevægelse, men da passiv modstand ikke længer slog til, hjalp han trofast unge aktivister, der måtte flygte for gestapo, og så med glæde, at seminarieelever meldte sig i de aktives rækker. Men herom må der atter henvises til årsskriftet for 1945.

For Futtrup var der ingen sand folkelighed uden sand kristentro. Sin grundtvigske arv svigtede han ikke, og som han havde fået oprettet en kreds af Kirkeligt Samfund i Grindsted, således fik han også stiftet en i Jelling og var dens formand, til han rejste herfra. Men af større betydning var det, at han blev medlem af hovedbestyrelsen for Kirkeligt Samfund og derved var med til at træffe beslutning om overtagelse af Vartov. Hvor var han glad, da han kom hjem fra bestyrelsesmødet i København, hvor købet var blevet besluttet, men på samme tid også betænkelig. Der skulle jo store summer til for at drive Vartov som et grundtvigsk centrum ikke blot for København, men for hele landet. Pengene blev skaffet, virksomheden trivedes, og ingen glædede sig mere end Futtrup ved at se det.

Det kristelige, det folkelige og det nationale var treklangen hos Futtrup, og det nationale gav sig især udtryk i en aldrig svigtende kærlighed til danskheden i Sønderjylland, det være sig nord eller syd for Skelbækken. Lejrskolen skulle altid lægges så nær grænsen som muligt, for at de unge kunne få en levende fornemmelse af den spænding, det giver at leve i et grænseland, hvor nationaliteterne brydes. En Sønderjysk Forening for Jelling og Omegn måtte stiftes for at styrke interessen også uden for seminariets kreds, og Futtrup blev naturligvis formand. Så kom befrielsen i 1945 og dermed den stærke opblussen af danskheden i Sydslesvig. Med liv og sjæl gik Futtrup ind i arbejdet for at støtte denne bevægelse. Han valgtes til formand for Sydslesvigsk Udvalg for Vejle amt, og det medførte i det første par år utallige møder med oplysende foredrag om »det brændende spørgsmål«, ofte efterfulgt af lange diskussioner, så det blev hen på de små timer, inden hjemturen kunne startes. Desværre gik der jo politik i spørgsmålet, og Futtrup kom herved i opposition til det parti, han altid havde følt sig knyttet til, det radikale. Ved et af de mange møder traf han sammen med en gammel ven, en velkendt radikal redaktør, men da denne blev klar over Futtrups stilling, vendte han ham direkte ryggen og ville ikke tale med ham. Det smertede

Futtrup, men ændrede ikke hans stilling, Sydslesvig gik fremfor gamle venskaber.

Jelling seminarium var jo i sin tid blevet oprettet for at skaffe danske lærere til Sønderjylland. Dette formål havde 1864 slået en streg over, men omkring genforeningen i 1920 havde forstander Rørdam genoplivet det med et hold unge nordslesvigere, der afsluttede deres uddannelse i Jelling. Nu 25 år senere fandt Futtrup anledning til på ny at drage det gamle formål frem. Det begyndte med, at tyskuddannede lærere, der havde sluttet sig til den danske bevægelse, kom til Jelling til korte feriekursus, og en lille gruppe af seminariets lærere med Futtrup i spidsen tog i efterårsferierne til Sydslesvig for at give instruktionskursus i dansk undervisning. Ofte var han også alene af sted som foredragsholder, og nu var der intet i vejen for, at han kunne holde foredrag på tysk, hvad der ofte var nødvendigt, da sprogskiftet ikke kunne holde trit med sindelagsskiftet.

Men større betydning fik det, at mange af de nydimitterede elever, som gennem Futtrups påvirkning havde fået interesse for sagen, drog til Sydslesvig som lærere ved de ny danske skoler, der blomstrede frem over hele landsdelen. Det må ikke forstås således, at han direkte opfordrede den enkelte til at tage af sted, dertil satte han den personlige frihed for højt — enhver måtte selv frit træffe sit valg. Og da grænsen endelig blev åbnet, så unge sydslesvigere kunne søge en læreruddannelse i Danmark, tog Futtrup med særlig glæde imod dem på Jelling seminarium. Dog aldrig for mange, helst ikke mere end et par stykker i hver klasse, for at de ikke skulle skilles ud i en særlig gruppe, men leve i det danske kammeratskab. Rundt om i de danske skoler i Sydslesvig sidder der nu adskillige lærere, sydslesvigere og rigsdanske, som har fået deres uddannelse i Jelling i Futtrups tid. Og når han her skal mindes som *seminarieforstanderen*, må denne del af hans virksomhed ikke forglemmes.

Da Futtrup i efteråret 1952 var fyldt de 65, begyndte han at tale om at tage sin afsked ved det indeværende skoleårs udgang. Der manglede ikke opfordringer til ham om at fortsætte nogle år endnu, han havde trods sin alder mange gode kræfter i behold. Men hvad han ikke sagde, var, at dette netop var en af årsagerne til, at han agtede at holde op i Jelling. Han ville gerne give sit elskede Sydslesvig sine sidste kræfter, men han var ikke den mand, der talte højt om sine planer, så længe de ikke var modnet til en

beslutning. Derimod skrev han til sin gode ven skoledirektør Bernhard Hansen i Sydslesvig et brev, som i sin form er karakteristisk for Futtrup: »Tror du, at der ude i Lyksborgs skove findes et par mossede træstubbe, hvor du og jeg kan dvæle i skovensomheden, mens jeg betror dig, hvad jeg har på sinde?«

Den plan, som han i sit stille sind havde tumlet med, var, hvordan han kunne bringe hjælp til de unge lærere, som efter krigen var blevet sat på den vanskelige udpost som danskhedens vogtere og vækkere i det nationalt mishandlede Sydslesvig. Fra seminariet vidste han, hvor »ufærdige« mange af de nyuddannede lærere var, som han selv havde været med til at sende sydpå, og at de i høj grad kunne trænge til råd og vejledning i deres arbejde.

Ideen og initiativet var helt Futtrups, men resultatet af samtalen med Bernhard Hansen blev, at han i sommeren 1953 brød op fra seminariet og fulgte »historiens kongevej fra Gorms og Thyras Jelling til Danevirkes volde«, som Bernhard Hansen har udtrykt det.

Da det blev kendt, at Futtrup skulle til Sydslesvig som en slags skolekonsulent, vakte det ikke udelt begejstring blandt lærerne. »Hvad skal han herved og udspionere os for?« var der en af dem der sagde. Det var vel at mærke ikke en af hans egne Jellingelever. De kendte ham så godt, at de vidste, at han ikke kom som »spion«, men for at hjælpe med råd og dåd. Hans redelige mennesskelighed og hans pædagogiske indsigt skabte da også hurtigt agtelse og respekt overalt, hvor han kom i skolerne. »Han havde sind til at lytte og tålmod til at drøfte problemerne. I skolestuen blev han læreren en skattet mester, og i lærerhjemmene blev han alles ven.« (Bernhard Hansen). Et skolebesøg af Futtrup blev en festdag for små og store, og selv skeptikerne måtte overgive sig. Gamle venskaber blev bekræftet og nye stiftet. I de små stuer i Hanved danske skole var gæster altid velkomne.

Det var meningen, at Futtrups virksomhed skulle ophøre med hans 70. år, men selv efter den tid fandt han forskelligt arbejde at sysle med. Dog blev det klart, at kræfterne tog af, det var vel hjertet, der begyndte at svigte, og han måtte tænke på at komme over grænsen igen.

Både Jens Futtrup og fru »Muk« ville helst tilbage til Jelling: her havde de endnu en kreds af venner, mens Grindsted-tiden lå så langt tilbage, at stedet ikke rigtig havde nogen tiltrækningskraft. Det var imidlertid svært at finde en passende bolig i Jelling,

men omsider lykkedes det, og midt i november 1961 kunne ægteparret Futtrup flytte ind på »Amhøj«. Det stod Futtrups venner klart, at hans kræfter var ved at være brugt op, men når han først var kommet til ro efter flytningens anstrengelser, havde man lov at håbe, at han kunne få et fredfyldt otium efter sin lange arbejdsdag.

Det blev ikke langt. Ved juletid tog han og »Muk« op til deres sommerhus ved Fjand, hvor de havde indrettet sig, så huset også kunne bruges ved vintertid, og som de gerne trak sig tilbage til, når de trængte til rigtigt at slappe af, men her blev Futtrup ramt af det hjerteanfald, der gjorde ende på hans dådrlige liv.

Den anden januar 1962 blev han stedd til hvile på Jelling kirkegård, og trods glatte veje var der et meget stort følge til at vise ham den sidste ære. Hans grav findes ved foden af Thyra høj, og tænker man på sagnenes kristne dronning Thyra Danebod, der byggede Danevirke, må man indrømme, at et mere passende hvilested kunne Jens Futtrup ikke få.

— — —

Da seminariet den 10. september 1953 fejrede en fælles afskedsfest for forstander Futtrup, der var flyttet til Sydslesvig, og pastor Knud Hansen, der var blevet forstander for Askov højskole, tilfaldt det mig at tale for Futtrup og bringe ham kollegernes tak. Det blev vist ikke gjort så godt som det burde, og hvad jeg sagde, husker jeg ikke, kun at jeg sammenlignede ham med skipperen, der går fra borde. Men når jeg her til slut i nogle enkelte ord skal samle mindet om Jens Futtrup, sådan som han har stået for mig, må jeg atter tænke på skipperen og gøre brug af Kingos mindevers over Niels Juel:

En mand af gammel dyd og dansk oprigtighed,
af ja og nej, og hvad man godt og ærligt ved.

Johs. Villumsen.

Lidt om seminariets traditioner for 50 år siden

Man har bedt mig om at skrive lidt om Jelling Seminarium, da jeg i år er 50 års jubilar. Da min klassekammerat, Davidsen, i årsskriftet 1957 har fortalt om daværende lærere og klassen, dim. 1913, med dens oplevelser og liv i alvor og gammen, vil jeg, for ikke at risikere gentagelser, fortælle lidt om de sæder og skikke, som var nedarvede fra tidligere tider, de såkaldte traditioner, som forhåbentlig stadig håndhæves på sem. om end i noget ændret form. — Man kan vel dårligt tænke sig i nuværende tid sem.s elever på en fodtur på 2 gange 15 km på en halv dag!

Den 23. august 1910 gensås 30 forventningsfulde, lykkelige unge, der havde bestået optagelsesprøven i Jelling 6. juni og følgende dage med de bedste resultater af 63 aspiranternes præstationer. Et nyt, betydningsfuldt afsnit af vort liv skulle nu begynde. Med hensyn til traditionernes hævvelse optrådte vor klasse ikke særlig pietetsfuldt. Yngste klasse blev kaldt »kaniner« indtil et givet tidspunkt, og de skulle »strækkes« en af de første dage; mellemklassen mødte op mandsstærke i et første frikvarter for at fuldbyrde den traditionelle handling; men vi var advarede af vore naboer i ældste klasse og havde besluttet at gøre modstand mod vore profosser. Resultatet blev da også en eftertrykkelig udsmidning, hvorved vor klasse blev omtalt som bølleagtig, men det styrkede i høj grad vor selvtillid, måske lidt rigelig, så vi blev vistnok både på sem. og uden for gennem en årrække betragtet som en særpræget klasse, som blev husket i mange år af byens folk. Ét står fast: Vi holdt streng justits i vor egen klasse og tålte ikke ret meget af de ældre klasser, før vi greb ind og straffede

med det samme. 2. september blev der givet ordre til kaninmarch til Randbøldal kl. 11. Gymnastiklærer hr. Stenvang var en sikker og indsigtfuld leder, der, når vi traf en tilpas dyb vejgrøft med en god skråning, kommanderede os ned i grøften på halen med ryggen mod vejen og benene opad skråningen, for at det ophobede blod i benene kunne finde tilbage, hvor det normalt hørte hjemme; til andre tider lød kommandoen: »Holdt! Front mod vinden!« For at man stående kunne forrette et lille nødvendigt ærinde og samtidig få et lille kold pust for at undgå skoldning. Jo, hr. Stenvang kendte menneskets indvendige geografi og dets fysiske tarv. I spidsen gik fanebæreren med seminariets fane, en piccolofløjte betjent af Aage Jarnum kvikkede svært op og vekslede med sange, som f. eks. »Malle brok er død i krigen« i mange forskellige variationer. Turen gik over Mølvang til Kidde, hvorfra vi fulgte hærvejen over Gødding gamle kro, Randbøl kirke og ned til dalen. Hjemturen over Engelsholm, Sødover, Balle, Søskov, Fårup sø. Det var regnvejr så godt som hele turen ud. Et lyspunkt var det, da vi på klædefabrikken i Randbøl kom ind i et tørrerum, hvor der var ca. 50-60 graders varme; det tørrede godt på tøjet. Kun ganske få af os ejede en regnfrakke! I 1911 gik kaninmarchen til Riis bakker ad Herning landevej, derfra over Skolding til Gadbjerg kro, hvor vi blev modtaget af den senere landskendte spillemand Frederik Iversen, der var kromand dér. Han spillede for og med os, og vi fik et tiltrængt hvil med madpakke, øl og kaffe! Hjemtur over Mølvang. Sidste år gik turen over Hopballe mølle til Leerbæk park og derfra til Skrædderbakken, hvor frk. Hjorth, den sidste indehaver af det smukke udflugtssted, sørgede for tilbehøret til vor medbragte mad. Hjemturen gik over Leerbæk skovvej, møllen og ad landevejen til Jelling.

Meningen med disse ture var, at eleverne skulle lære hinanden at kende, dels den enkelte klasse, men også samtlige klasser. Et enkelt personligt minde: Da vi i 1910 gik langs alleen ved Kiddegård, kom en tynd, langbenet københavner hen til mig og sagde: »Jeg vil hen og snakke lidt med dig, for jeg kan så godt lide din dialekt.« Den var udpræget vestjysk. Han spurgte mig ud om, hvordan jeg udtalte forskellige ord. Det blev til et kammeratskab og venskab med gensidige besøg til dato. Samtidens kammerater vil alle være klar over, at det var vor højtbegavede sprogmand Steen Jakobsen, der, skønt indfødt københavner, elskede Jylland og især det barske land mod vest.

Kaningildet med dåb foregik også i skoleårets begyndelse, men dette år noget forsinket, nemlig 2. oktober. Det var også i høj grad i farezonen; det havde været genstand for mange diskussioner, mundtligt såvel som skriftligt, i Gjallarhornet. De ivrigste fortalere for kaningilde var de traditionstro fra ældste klasse; modstanderne fandt man mest i de to andre klasser, som udgjorde et knebent flertal. Nogle enkelte ivrige afholdsagitorer i ældste klasse, flere i mellemste, havde ved deres talegaver påvirket yngste, så der var kun en 3-4 stykker, der ville være med til »spiritussvineriet«; resten var modstandere, der mente, at det var tilstrækkeligt, at kaninerne blev vasket af i sodavand og efterfølgende kaffebord. Og så brød man ikke sit afholdsløfte! Men i løbet af måneden kom der et stærkt omslag hos yngste: det var vist ikke så farligt med den smule spiritus, der blev brugt i form af en mild toddy, der traditionen tro skulle til til ørevasken, og dåben. Kaningildet blev holdt i tilstedeværelse af seminarielærerne med fruer og med tale af forstanderen, M. S., og samtlige dukse. Nu var de ikke længere kaniner, de var blevet til Jellingseminarister.

Kaninturen, årets udflugt, blev ikke til noget, også til stor forargelse for ældste klasse. Hvad grunden til modstanden var, har jeg glemt; men jeg gætter på, at det for yngstes vedkommende har været af økonomisk art. Det var dyrt at komme i gang, og måneden fra 23. august til 30. september var lang! Pengene var små, og mange af os holdt ikke af at skulle bede om ekstra penge fra hjemmet. En udflugt, med billet og personlige småudgifter, kunne måske løbe op til en ti-kroneseddel! De to følgende år havde vi to dejlige kaninture. I 1911 gik turen til Fredericia med spadseretur på volden, forklaring af udfaldet 6. juli 49 og rundtur til mindesmærkerne; derfra stævnedes vort skib mod Fænø, hvor vi tilbragte nogle dejlige timer i den skønne natur. Sidste år, 1912, gik turen til Skamlingsbanken. En meget smuk sejltur ud ad Vejle fjord, rundt om »de tre ensomme« på Trelde næs, ned gennem bæltet, med landgang ved en beskeden anløbsbro ved Binderup strand. Efter en noget anstrengende spadseretur ret stejlt opad, stod vi på det minderige, af vor udmærkede historielærer, M. S., så ofte omtalte Højskamling med den berømte hovedstøtte, bestående af 25 granitkvadre, hvoraf flere bar vidne om prøjsernes voldelige sprængning i 1864. Støtten var som bekendt rejst året i forvejen til minde om »den danske sags for-

kæmpere i Slesvig«, med navnene på atten sønderjyder. Støtten blev senere genrejst, idet en bonde fra den nedenfor liggende landsby, Binderup, købte stenene under forehavende af at ville bruge dem til bygning af en møddingmur, men med den bagtanke at få stenene bragt tilbage, hvor de rettelig havde hjemme. Desuden blev alle de andre mindestøtter, der kranser det minderrige sted, beset, og i gryden omkring talerstolen repeterede M. S. Skamlingsbankens historie fra 1843 og fremefter. Endnu en lille personlig oplevelse: I 1914, 24. juni, holdtes et stort sommermøde på Skamlingsbanken, bl. a. til minde om 70-årsdagen for det store møde i 1844. Ved dette møde talte Laurids Skaus broder, Peder Skau, der som 11-årig havde været med til mødet i 44, og som genfortalte det berømte møde nøjagtigt, som vi havde hørt det fortalt af M. S. Det var en røst fra fortiden! Og vi så ud over det skønne landskab og nynnede: Du skønne land med dal og bakker fagre! Denne tur blev et af de smukkeste minder fra seminarietiden.

Seminariets fornemste festdag var stiftelsesdagen, 29. november. Dagen begyndte med et par timer på sem., hvor morgenandagten var særlig højtidelig, men opmærksomheden i timerne var ringe. Alle var forventningsfulde. Mange ventede gæster, damer, som var indbudt fra hjemegnen, fra omegnen og selvfølgelig et smukt udvalg fra Jelling. Om eftermiddagen var der foredrag af en indbudt foredragsholder samt foredrag skiftevis af en af seminariets lærere. Om aftenen var der optræden af seminarielever; ét år spillede Hostrups »Feriegæsterne«. Skuespillerne, alle mandlige, gjorde stor lykke, og instruktøren, fru Rørdam, stor ære. Og så begyndte ballet, der var fornøjeligt, stilfuldt og smukt til tonerne af »den lille professor« Johannes Niensens udmærkede orkester fra Vejle. Det var en oplevelse at danse efter og høre hans musik. Han rejste fra Vejle samme år! Fru Rørdam var anstandsdame og havde en balinspektør til sin rådighed. Damerne mødte i hvide kjoler, hvide strømper og do. sko. Strømperne måtte man ikke se, og skoene måtte man kun ane. Var en dame lidt uheldig med at sætte benene lidt overkors eller sætte et ben op over det andet knæ, fik balinspektøren ordre til at påtale det, hvorefter den unge dame rødmende satte de små fødder pænt side om side og rettede ryggen! Herrerne mødte så vidt muligt i mørkt tøj med hvid sløjfe eller med hvidt kunstnerslips og med hvide handsker for ikke at plette damernes hvide baldragt

med svedige fingre. Det var ret generende med handskerne! Dansen begyndte med en festlig indmarch og derefter polka. Senere om aftenen blev der danset lanciers, og højdepunktet var kotillonen, hvor herrerne fik en lille sløjfe og damerne en lille buket, og så gjaldt det jo om at være heldig, så man blev indehaver af et passende antal buketter, et bevis på, at man havde dametække og var en habil dansepartner. De smukkeste piger fik ligervis et stort antal sløjfer! I en pause blev der serveret bollepunch og holdt taler af forstander, lærere og enkelte elever, der omhyggeligt forberedte tolkede damernes pris. Dansen sluttede ved 2-3-tiden med »Der er et yndigt land«.

Glejpnermøderne, der var kammeratskabsaftener, holdtes lørdag aften, en 5-6 møder i første halvdel af skoleåret. Som regel blev disse diskussionsmøder indledt af en fra de ældste klasser, og emnerne var vidt forskellige; men udbyttet af disse diskussioner var tvivlsomme, da det ofte kneb med at holde orden på urostifterne, der kun kom for at holde grin. Gjallarhornet var også et bindemiddel mellem kammeraterne, hvor man ofte brugte »tugtens ris« over for de overlegne og de kantede. Det udkom med tolv numre fra skoleårets begyndelse og sluttede med et julenummer.

To små historier om elevers gavtyvestreger med lærere. — P. Hassing, præstesøn fra Kollerup, boede hjemme; men i den strenge vintertid flyttede han til Jelling en kort tid og medbragte af flyttegods kun det allernødvendigste, bl. a. et vækkeur, omhyggeligt indpakket i hans gymnastikdragt. En spøgefugl opdagede uret og så sit snit til at få det trukket op og indstillet til vækning midt i hr. Vernersens time, og da urværket trådte i funktion med stort rabalder, sprang både hr. Vernersen og Hassing op, og Hassing skyndte sig med at give undskyldning og fralægge sig ansvar. Vernersen tog forstyrrelsen med ro og skævede lidt efter sin tidligere elev fra Hovedgård realskole: Mon ikke Skov har været på spil? Marius Sørensen havde historietime. En spilopmager havde anbragt en såkaldt Port Arthurbombe under hans katederstol, der ved tryk fremkaldte en eksplosion, forbundet med en ret ilde lugt. Da klokken ringede, og M. S. rejste sig fra stolen, kom eksplosionen. Han stod stille et øjeblik, pillede sig lidt i venstre næsebor og udbød så: »Nå, ja-ja!, lad det så være afslutningen på syvårskrigen!« (den præjsiske). Og dermed dampede han ud af klassen. Vi syntes alle, at han havde klaret den sag fint.

Den meget omtalte og vel nok uheldigt anbragte Uffesten blev

hentet og rejst i april 1913. For os ca. 90 elever, der var med, blev det en stor oplevelse. Sent om aftenen, nærmest kl. 1 nat, ankom vi trætte og sultne til Jelling, hvor vi blev modtaget af så godt som hele byen, og hvor vore gode pensionatsværtinder havde sørget for en god middag. — Den 28. juni blev vi dimitteret. Mange måtte nu aftjene deres værnepligt, suppleret med endnu flere måneders sikringstjeneste i årene 1914-15. Det blev en streng tid for mange.

Laurids Lauridsen.

Hvorfor er vi så utilfredse?

Det er blevet sagt før; men lad mig gentage det. »Hvis man vil træffe utilfredse unge kvinder og mænd, skal man drage ind på et seminarium. Her blomstrer utilfredsheden i al sin frodighed.

Heldigvis er utilfredsheden for de flestes vedkommende vel kun et udslag af en sund kritisk sans, der forholder sig skeptisk over for de »ragnarok-tilstande«, som for tiden er fremherskende inden for alt, hvad der har med undervisning at gøre, og som sådan er den udtryk for noget positivt.

Men desværre mærkes også utilfredshedens negative påvirkning, der befordrer en ulidelig sløvhed, og er man først besjælet af den, er det utroligt, hvor mange argumenter, der kan fremføres til forsvar for liden aktivitet. Ganske få seminarieelever vil kunne sige sig fri for ikke i perioder at være beherskede af denne sløvhed. Periodernes længde varierende fra fire år til nogle uger.

Hvad er vi da så utilfredse med? Som regel anføres: For mange fag, for megen overfladiskhed, for megen uvæsentlig snak, i det hele taget manglende effektivitet i uddannelsen.

Ofte munder utilfredsheden ud i et rasende angreb på lærerne. Men i de tilfælde, hvor kritikken tages op til debat, lykkes det ikke sjældent lærere og elever at finde en fælles syndebug i seminarieloven, og efter at have rakket den alvorligt ned, hensesynker man igen i et forsøg på samarbejde, der dog evindeligt knirker på grund af interesseforskelle foran og bag katederet.

Lærerne har så højt et timetal, at de vanskeligt formår at forny sig, og deres undervisning stivner let i det traditionelle.

Vi elever på den anden side falder let for fristelsen til at få en letkøbt uddannelse.

Men selv for den mest ansvarsløse seminarieelev kan noget sådant i længden ikke være tilfredsstillende.

Hvem har da ansvaret for disse tilstande. Inden jeg retter skytset mod samfundet, som er et så vidunderligt neutralt mål, må jeg placere en del af ansvaret hos os elever og vore lærere; for selv om seminarieloven af 1954 er udstyret til at uddanne lærere, der kan honorere kravene, som nedfældedes i folkeskolens love af 1937, er den vel lavet så smidig, at vi i højere grad end det er tilfældet, måtte kunne udnytte den til at gøre os kvalificerede til at gå ud i skolen under den »Blå betænkning« lykkespredende vinger.

Men dernæst må samfundet bære en stor del af ansvaret, det samfund, der er repræsenteret ved dets ledende politikere og skoleembedsmænd, som ikke har formået at lede udviklingen inden for det undervisningsmæssige på en logisk rigtig måde, og dermed ikke har formået at skabe en seminarieuddannelse, der giver os mulighed for at opfylde de krav, der stilles til os som lærere.

For hvordan opfylde en formålsparagraf som den, der er opstillet for folkeskolen? Hvordan skal vi blive i stand til at udvikle børns anlæg og evner, når vi næppe får at vide, hvad disse begreber står for? Hvordan vide, hvilke karaktertræk samfundet ønsker styrket?

Skal skolen uddanne 80 pct. af dens elever til specialarbejdere i et moderne industrisamfund? Kan vi også forvente at få mennesker ud af denne skole? Kan man forene noget menneskeligt med samlebåndsindividet? Er »det« ikke bedre tjent med at vide så lidt som muligt?

Eller er der mulighed for, at det menneskelige kan udfolde sig i fritiden; som bekendt indtager den en større og større plads i tilværelsen.

Samfundets krav til lærerne bliver da, at de dels skal uddanne børn til effektive mekanismer, der den dag, de forlader skolen, kan fungere i et industrialiseret samfundsmaskineri, dels opdrage samme børn til at leve et menneskeværdigt liv i »velfærdsstatens« overflod af fritid.

Der må da opstå det store spørgsmål for læreren: hvordan klare dette? Ingen ved det, og den usikkerhed, der hersker blandt de, der måske burde vide det, mærkes tydeligst på seminariet.

Vi bliver selv usikre og står famlende, mere famlende end man

før har gjort, over for den gerning vi engang skal udøve, og af denne usikkerhedsfornemmelse tror jeg, en stor del af utilfredsheden udspringer.

Det kan måske synes underligt at fremdrage disse synspunkter her; men skal man fortælle lidt om den stemning, der hersker blandt eleverne på Jelling Seminarium i dag, må dette med som noget væsentligt.

Nu må man ikke tro, at vi går rundt og agerer »vrede unge mænd og kvinder«, for hvem alt, hvad der foregår, er negativt.

Det, at skulle være med til at føre en helt ny skoleordning ud i praksis, er i sig selv så spændende, at det skulle kunne kalde idealisten frem i os alle. Nu er idealisme ikke netop et ord, der for tiden er i højsædet, og jeg tror da heller ikke, folkeskolen skal forvente at få en flok idealister ud fra seminarierne én gang om året; men lad os så sige det på den måde, at de fleste har mod på at komme ud og tumle med de problemer, som mange ældre lærere giver op for, såsom 8.-9. klasser, de nye fag osv., og vi forventer og håber at vinde forståelse både fra de »erfarne« lærere og forældre, når vi skal tage disse problemer op.

Derfor farer vi også i harnisk, når oven i købet én af vore egne, seminarierector Tage Kampmann fra Hellerup Seminarium, beskylder flertallet af Danmarks seminarieelever for at have en intelligens, der ligger i underkanten af det forsvarlige.

Det kan næppe styrke hjemmenes tillid til den vordende lærerstand, en tillid, som er livsnødvendig for det gode forhold, der skal få en skolegang til at bære frugt for børnene.

Nu kunne man komme med en mængde indvendinger mod udtalelsen; men lad mig afholde mig derfra, da dette ikke skal være en polemik. Kun må man håbe, at rektoren er klar over, at for en lærer er der også andet, der tæller, end intellektuelle præstationer.

Utilfredsheden må nok siges at være en slags grundstemning, der til tider kan udvikle sig til noget i retning af arrigskab, når vi, som i sidstnævnte tilfælde, trædes tilstrækkeligt hårdt over tærne.

Men alt i alt, tiden og situationen taget i betragtning, er den udtryk for, at vi er i live, om end åndedrættet til tider bliver svagt.

Arne Nielsen, IV b.

Et resultat af skoleloven af 1958

Som bekendt åbner skoleloven af 1958 muligheder for videregående skolegang efter det 7. skoleår sideløbende med realafdelingen! Denne mulighed var også til stede i skoleloven af 1937, men vi ved alle, hvordan det gik med f.m.-skolen. Jeg skal ikke komme nærmere ind på årsagerne til denne skoleforms forlis, det er der sagt og skrevet så meget om, og det er i øvrigt et helt kapitel for sig. Et stod klart ved den nye skolelovs fremkomst, nemlig dette, at der måtte gøres en stor indsats for de elever, der af den ene eller den anden årsag ikke kunne komme i realafdelingen. Først og fremmest for elevernes skyld, men også for det praktiske erhvervslivs skyld, som jo skal hente hovedparten af sin lærlingetilgang fra dette elevklientel.

Allerede i vinteren 1958-59, altså umiddelbart efter lovens fremkomst, indså skolemyndighederne her i Herning, at jo før, man kunne komme i gang med at oprette 8. og 9. klasser efter den nye lov, jo bedre. Det stod klart, at der måtte indhøstes en mængde erfaringer, så hvorfor ikke være med til at føle dem på egen hud i stedet for at hente dem hos andre. Der blev derfor straks nedsat et udvalg bestående af repræsentanter for folkeskolen, teknisk skole og handelsskolen til at udarbejde foreløbige læseplaner gældende for to år. De lokale forhold havde forinden skabt enighed om, at man ville forsøge af centralisere undervisningen for 8. og 9. klasserne for dermed at skabe mulighed for at samle eleverne i erhvervsbetonede linjer, idet man havde erkendt fordelene ved at give denne undervisning et sigte, der pegede direkte mod erhvervslivet. Tanken om centralisering var forholdsvis let at realisere, da man dengang havde den gamle gymnasiebygning i Bethaniagade stående tom, eller i hvert fald delvis tom. Bygningen blev brugt til aftenskoleundervisning, klubarbejde for sportsklubberne o. l.

Der skulle repareres hist og her, der skulle fikses op med friske farver næsten overalt osv., men bygningen var i hvert fald til stede. Værre var det med indholdet — læseplanerne. Det før omtalte udvalg gik imidlertid til opgaven med et friskt syn på tingene, og i løbet af foråret og forsommeren 1959 blev planerne færdige og godkendt.

Da man ingen erfaringer havde med en sådan centraliseret skoleform, og derfor heller ingen garanti for, at den ville lykkes, blev man enige om at lade det hele bevare forsøgets karakter, og derfor lade skolen være en afdeling af den nærliggende Nørregades skole. Dog måtte der en daglig leder, og det vedtoges at udnævne en mand til viceskoleinspektør og så lade ham få jobbet som en slags uofficiel skoleinspektør. Hvordan det gik til, at det blev mig, der fik jobbet, er stadig lidt af en gåde for mig, men det var måske, fordi jeg interesserede mig for sagen og derfor var med til at råbe lidt højt, når den var på tapetet. Nå, pr. 1. juni 1959 modtog jeg udnævnelsen, fik stukket et stykke papir i hånden, hvorpå udvalgets læseplaner stod skrevet, ligesom jeg fik overladt en bygning (endnu uden inventar) samt 164 indmeldelser til 8. og 9. kl. og så iøvrigt besked om, at skoleafdelingen skulle begynde den 12. august 1959. Det skete, efter at vi havde haft lidt småtravlt i den sommerferie.

Jeg skal i det følgende så kort som muligt gøre rede for, hvorledes vi har valgt at opfylde skolelovens krav. Det kan gøres på flere måder, måske også på flere b e d r e måder. — Vi har valgt at tilbyde eleverne og deres forældre valget mellem fire erhvervsbetonede linjer: Lin I: håndværker- og industrilin., lin. II: handels- og kontorlin., lin. III: husgerningslin. og lin IV: teknisk forberedelseslinje. For de tre førstnævnte linjers vedkommende er hovedparten af fag og timer ens, de såkaldte almene fag. Disse er: Regning/mat., dansk/skrivning med blanketudfyldning, religion/kulturhistorie, engelsk, tysk, fysik/kemi, erhvervsorientering, medborgerkundskab, orientering, sløjd, håndarbejde og legemsøvelse, i 9. klasse desuden maskinskrivning, i alt 25 egentlige timer. Derudover har eleverne så 9 egentlige linjetimer: For håndværker- og industrilinjens vedkommende: geometrisk tegning, praktisk håndværksregning, materiallære, fagkundskab eller, som det nu bliver kaldt, værkstedslære. Til det sidst omtalte fag har vi et fortrinligt samarbejde med faglærerne ved den herværende tekniske skole, et samarbejde, som vi ikke kunne have undværet.

Handels- og kontorlinjen har ekstra timer i dansk, regning og engelsk som en forberedelse til handelsskolen, endvidere erhvervsgeografi-varekundskab. Husgerningslinjens linjefag er selvsagt husgerning — teoretisk og praktisk — håndarbejde — boliglære og kemi.

Det vil blive for langt, hvis jeg skal kommentere de enkelte fag, jeg vil nøjes med en enkelt kommentar. Jeg (vi) mener, at værkstedsundervisningen ved sit stof og sin form kan få stor praktisk og pædagogisk betydning for eleverne i 8. og 9. klasserne, og den kan samtidig give et billede, som eleverne kan forstå, af den udvikling, som vort erhvervsliv gennemløber. Derved opnår man også, at denne undervisning får dobbelt sigte, idet den jo er en storartet form for praktisk erhvervsorientering. Jo mere praktisk man formår at tilrettelægge denne undervisning, jo mere den afspejler det virkelige erhvervsliv, des bedre bliver skolen i stand til at skabe en naturlig overgang fra skole til erhverv, hvilket vel i dag er en af skolens store opgaver.

Lad mig kort omtale lin. IV: teknisk forberedelseslinje. Denne linje har helt sin egen timeplan. Den er en ren eksamenslinje, der afsluttes med teknisk forberedelseseksamen i fagene regning-matematik, fysik-kemi, dansk samt engelsk og evt. tysk. Kravene i regning-matematik og fysik-kemi er ret store (over den gamle mellemskoleeksamens krav), og da linjen er to-årig, er undervisningen ret kursuspræget. Her optages kun de dygtigste elever, og nogle falder dog fra efter første år.

En fare ved den her omtalte linjedeling er, at man let kommer til at rubricere eleverne i »erhvervsbåse«. Vi er klar over faren og forsøger at undgå den ved, at eleverne har hovedparten af fag og timer ens, de før omtalte almene fag. Dette letter en eventuel overgang fra en linje til en anden. Og i øvrigt passer vi nøje på ikke at indsnævre linjeundervisningen, men forsøger at gøre den så almen og så bred som muligt ved at give nyttifuld orientering om de væsentligste dele af erhvervslivet. Det er vor bestemte opfattelse, at fordi en dreng har gået i håndværkerlinjen, er han ikke kun minded til at få plads inden for håndværk og industri, men han kan lige så godt placeres inden for handel eller noget andet, og vi har da også den store glæde, at adskillige af vore elever netop har fundet placering i erhvervslivet i andre retninger, end deres linjer pegede imod.

Mange tror, at de elever, der har gennemgået 8. og evt. 9. klasse

kan opnå afkortning i uddannelsen på erhvervslivets faglige skoler. Dette er ikke tilfældet. Eleverne kan opnå visse fordele, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her, men om nogen afkortning i skolegangen er der ikke tale. Derudover må det vel være af den største betydning, at der bliver skabt en vis sammenhæng mellem de forskellige led i uddannelsen fra den grundlæggende, der sker i folkeskolen, til den afsluttende, der sker på arbejdsmarkedet. Dette sidste er iøvrigt et spørgsmål, som ligger undervisningsministeren stærkt på sinde. Endvidere må vi erkende, at det er særdeles vigtigt, at der bliver mere ligestilling i konkurrencen på arbejdsmarkedet. Eksamensafdelingens elever er 16-17 år med deraf følgende modenhed. Skal de elever, der ikke går gennem eksamensskolen, konkurrere på nogenlunde lige fod, må de have opnået samme aldersmæssige modenhed, samt have haft lejlighed til at opnå kundskaber og færdigheder i et tilsvarende tidsrum. Er denne ligestilling ikke til stede, er det uretfærdigt at drage sammenligninger mellem elever fra de to afdelinger. Ud fra de sidste betragtninger, har vi fulgt linjen op og i skoleåret 1961-62 oprettet den første 10. klasse og igen en i skoleåret 1962-63. Hermed skulle balancen i skolebilledet være nogenlunde i orden. Vi ved på nuværende tidspunkt endnu ikke, om 10. klasse vil være en realitet fremover, men meget tyder på, at den vil være det. Bl. a. kræver erhvervslivet større aldersmæssig modenhed af de lærlinge, man ønsker at antage samtidig med, at man ønsker længst mulig skolegang. Dette sidste tvinger mange unge til at søge 8.-9.-10. klasserne for dermed at kvalificere sig til overgangen til erhvervslivet.

Udviklingen, som skolen her har været genstand for, viser måske tendensen. Vi startede som nævnt i 1959 med 164 elever fordelt i seks 8. klasser og to 9. klasser. I 1960-61 havde vi 242 elever i syv 8. klasser og fem 9. klasser, i 1961-62 335 elever i ti 8. klasser, fem 9. klasser og en 10. klasse, og i år 1962-63 har vi 368 elever i ni 8. klasser, otte 9. klasser og en 10. klasse.

Som mange ved, er statskontrollerede afgangsprøver fra 9. klasse en realitet fra 1963. For at få en fornemmelse af, hvordan disse prøver vil virke, har der i 1960, 1961 og i 1962 været afholdt sådanne prøver for de skoler, der måtte ønske det. Vi deltog i disse prøver i 1961 og 1962 med alle vore 9. kl.elever, og vi havde stor glæde deraf. Selv om der prøves i elementære færdigheder som dansk og regning, er det ikke så lige en sag at foranstalte

disse prøver. Det er nemlig af den største betydning, at der ved bedømmelsen af eleverne inddrages områder, der ikke behøver at afhænge af boglig begavelse — på den anden side skal der også være plads og muligheder for, at de almindeligt begavede elever — heldigvis de fleste — kan opnå rimelige resultater. Det er vigtigt, at der gennem prøverne skabes mulighed for, at alle elever, der udviser flid og interesse, selv om standpunktet i visse fag, i hvert fald efter traditionel bedømmelse, måtte være mindre gode, vil kunne forlade skolen med positive vidnesbyrd, der vil være af betydning for dem, når de søger ud i erhvervene. På den anden side er det af den allerstørste betydning, at de vidnesbyrd og udtalelser, skolen giver, er fuldstændig ærlige. Hvis ikke skolen er retfærdig i sin bedømmelse, svigter tilliden til skolen.

For det tilfælde, at nogen skulle interessere sig derfor, skal jeg kort omtale det omfang, som vi har givet prøven i 1961 og 1962.

Ud over to skr. prøver i dansk (retskrivning og sprogbehandling) og to prøver i regning (talbehandling og anvendt regning med regnskabsføring) samt mundtlig prøve i dansk og regning og obligatorisk prøve i engelsk, prøvede vi linjerne således: Håndværker- og industrilinjen: fysik og kemi, handels- og kontorlinjen: mundtlig prøve i varekundskab, husgerningslinjen: prøve i praktisk madlavning samt teori vedrørende husførelse. Endvidere af lagde alle elever i 9. klasserne prøve i maskinskrivning. Alle skriftlige prøver er tilrettelagt af statskonsulenten for Folkeskolen og Seminarierne, og der udsendes beskikkede censorer som ved andre prøver og eksaminer, der formidles ad de samme kanaler. Her ud over har der i 1961 og 1962 været afholdt teknisk forberedelseseksamen fra 9. klasserne.

Som man vil se af ovenstående beretning, forsøger vi at træde nye stier for de elever, der ikke kommer i eksamensafdelingen. Der skal selvsagt mange erfaringer til, før man finder den rigtige form, og der vil måske gå en rum tid endnu, før vi kan være tilfredse med de opnåede resultater, men et er sikkert, at det pædagogiske initiativ, der landet over er taget for at skabe bedre muligheder for den her omtalte del af Danmarks skoleelever, er af uvurderlig betydning for hele vort samfund.

Bethaniasgades skole, Herning, november 1962.

Svend Præst, årgang 1944.

Eli Brøndsted Jørgensen

Født 8. april 1930 i Smidstrup sogn, Vejle amt. Lærereksamen 1952 fra Jelling statsseminarium. Soldat 1952-54. Ansat ved Århus kommunale skolevæsen 1952. Først ved Nørrebrogades skole og efter militærtjeneste ved Finsensgades skole (øvelsesskole for Århus seminarium) indtil 1962. Matematisk-naturvidenskabelig studentereksamen 1957 fra Århus akademi. 1959 faglærereksamen i regning og matematik (Århus og København). Forskellige kurser i fysik og matematik ved Århus universitet. Provinsårskursus i fysik. Har fra januar 1962 undervist ved Jelling statsseminarium.

Karen Johanne Nørgaard

Født den 10. juni 1919 i Aggersund. Tog i 1941 lærereksamen fra Ranum statsseminarium. Forskellige vikariater. Blev i 1948 ansat ved Ålborg skolevæsen. Kom i januar 1959 til Hover centralskole. Fra 1. august 1962 ansat ved øvelsesskolen i Jelling.

1962 (A-KLASSE)

1. rk.: E. Bl., M. N., E. L., C. J. F., J. B., A. Rh., E. T. P., G. V., K. N., L. I., V. B.
2. rk.: Birgit Westphal Eriksen, Inge Elisabeth Erlandsen, Anna Kirsten Hammershøj, f. Madsen, Kirsten Abildsten, f. Eriksen, Anna Maric Antonsen, Kirsten Marie Fejerskov, Bente Jensen, Karen Anania Nielsen, Else Mary Dalgas, Kirsten M. Dahm Christensen, Nina Fredriksen, H. S., E. S-H.
3. rk.: A. S-H. Kirja Sylvi Bech, M. J., J. H., A. H., Viggo Hammershøj, I-L. C., Martin Damborg, Jens Egsgaard, Vagn Folmer Jensen, Bruno Henry Jensen, Wagner Gothelf Jensen, Kurt Hjorth Jakobsen, Ove Louis Jensen, J. S., K. T., Inger Kjerulff Petersen.
4. rk.: N. C. C., P. B., John Magne Abildsten, Hans Jørgen Frisk, G. L., J. V., Tage Jespersen, Hardy Ilskov Jessen, Mogens Vagn Jensen, Jørgen Krogsgaard Andersen, Jens Kock-Hansen, Erik Elvstrøm Jespersen, M. C., I. C., J. S. S.
5. rk.: Wolfgang Jens Bracke, Carl Lundahl Jeppesen.

1962 (B-KLASSE)

1. rk.: E. Bl., M. N., E. L., C. J. F., J. B., A. Rh., E. T. P., G. V., K. N., L. I., H. E.
2. rk.: A. S-H., Karen Jørgensen, f. Pedersen, Inger Jørgensen, Raila Inkeri Skovgaard, Inge Mebus Madsen, Birgit Anne-Lise Rasmussen, Inge Marie Hansen, f. Jørgensen, Edith Møller Nielsen, f. Moeslund, Tove Vinge Bryld, f. Rasmussen, Lis Margrethe Grud Madsen, Marie Thomsen, Grete Larsen, Sonja Andersen, f. Zeberg, Henri Junglov Johansen, H. S., V. B.
3. rk.: N. C. C., M. J., J. H., A. H., Uffe Larsen, Knud Erik Sørensen, Preben Grangaard Olesen, Folmer Lomholt, Grete Østerby Laursen, Svend Wessel, Kirsten Verner, J. S., K. T., E. SH.
4. rk.: B. C., Poul Rasmussen, I-L. C., Anton Pedersen Lærke, Aage Meldgaard Nielsen, Per Møller Nielsen, Erik Kjerkegaard, M. C., I. C., J. S. S.
5. rk.: P. B., Karl Pedersen., G. L., J. V., Leif Nielsen, Jørgen Bo Johnsen, Peter Jørgen Nielsen.
6. rk.: Tage Dahl Pedersen, Erik Jungersen, Arne Viktor Sørensen.

Foreningsmeddelelser

Når der i nogle af hefterne ikke er indlagt et girokort, skyldes dette ikke en forglemmelse, men at bestyrelsen har ment, at de medlemmer, der har haft 50 års jubilæum, skal have heftet tilsendt vederlagsfrit.

Forøvrigt vil vi opfordre de medlemmer, der mener at kunne bidrage med artikler af interesse for Jelling-Samfundet, til at indsende deres bidrag til øvelsesskolelærer Henning Lund, Jelling.

Med venlig hilsen.

Arne Riishøj.

Af seminariets dagbog

1961

22. august. Højsang kl. 20.
23. august. Undervisningen begynder efter sommerferien. Seminarirektor Brix lykønskede øvelsesskolelærer Henry Bayer, som havde været ansat ved øvelsesskolen i 25 år. Om eftermiddagen kanintur til Ulvehave. — På seminariet er ansat som lærer i historie pastor Gudmund Væрге og på øvelsesskolen hr. og fru Hauge-Nielsen.
26. august. Kaninbal i M og O.
30. august. Fodboldkamp i Gedved.
  9. september. Sportsstævne i Århus. I volleyball gik pigeholdet videre.
  12. september. Generalforsamling i elevforeningen.
  19. september. Foredrag i M og O af overlærer Steen Jørgensen, Vejle, om »Indtryk af amerikanske skoleforhold«.
  20. september. Pigeholdet vinder kvartfinalen i volleyball i Århus.
  21. september. Frk. Langhoff viser volleyball-film i M.
  30. september. Pigeholdet vinder semifinalen i volleyball over Esbjerg i Sønderborg.
    3. oktober. Pigeholdet vinder finalen i volleyball over Frederiksberg Seminarium. — Om aftenen film i M og O, »Dalai Lamas rige« og »Mennesket i rummet«.
  10. oktober. Foredrag i tegnelokalet med lysbilleder af højskolelærer Gunnar Jensen, Brandbjerg. Emne: »Myte og modernisme«.
  31. oktober. Foredrag af pastor Nyvang, Århus, om »Frankrig i dag«.
  14. november. Foredrag af forstander Graae Rasmussen om »Begrebet humor«.
  15. november. Finansudvalget bevilger en halv million kroner til den planlagte udvidelse af seminariet.
  25. november. Elevforeningens novemberfest. 3. klasse opfører Kjeld Abels »Eva aftjener sin barnepligt«.
  29. november. Seminariet fylder 120 år. Gudstjeneste kl. 14 ved valgmenighedspræst Helge Grell, Herning. Kl. 20 spiller pianisten Victor Schiøler.
  12. december. Foredrag i biblioteket af forstander Arne Jørgensen, Brandbjerg, om »De rige og de fattige«.
  20. december. Juleafslutning. Koncert i kirken. Seminariets kor under ledelse af seminarieadjunkt Sindberg Sørensen synger. Derefter kaffebord i gym-

nastiksalen med oplæsning af seminarielktor, magister Frederiksen. Jule-tale ved pastor Schiøler, Nørup.

1962

- 9. januar. Sem. begynder efter juleferien.
- 17. januar. Statens filmcentral foreviser film.
- 20. januar. Træskobal i M og O.
- 23. januar. Foredrag af forstander Meibom, Vesterlund, om »Hovedværker i dansk digtning«.
- 30. januar. Foredrag og film af lektor Jørgen Hatting om »Berlin« og »Opdragelsen i Østtyskland«.
- 7. februar. Foredrag af mag. scient. Jens Rosenkjær, København, om »Nogle af atomtidens perspektiver«.
- 27. februar. Foredrag af forstander P. Engberg, Snoghøj, om »Danmarks tilknytning til fællesmarkedet«.
- 8. marts. Århus byorkester giver koncert under ledelse af Per Dreier i gymnastiksalen.
- 17. marts. Fastelavnsfest i Håndværkerforeningen. 1. klasse opfører »Nitouche«.
- 20. marts. Kurser på seminariet i geografi og historie.
- 3. april. Marts-koncert under ledelse af seminarielktor Iver Christensen.
- 11. april. Forstander Bøgh Andersen, Jaruplund, holder foredrag på Håndværkerforeningen i samarbejde med Grænseforeningen.
- 14. april. Fjerdeklassernes sidste skoledag.
- 16. juni. Dimissionsfest. Gudstjeneste i kirken ved biskop Frode Beyer, Haderslev. Derefter fælles kaffebord på sem. Dimissionstale og uddeling af eksamensbeviser ved seminarielktor Brix. For første gang dimitteres piger fra seminariet.

Jelling-Samfundets regnskab 1961

Indtægt:

Kassebeholdning fra sidste år	1386,89
Indbetalt af medlemmer	2868,00
Salg af årsskrifter	335,50
Restancer	206,00
Tilskud fra seminarier	700,00
Rente af obligation	12,00
Rente af sparekassebog	28,62
Rente af girokonto	3,69
	<hr/>
	5540,70

Udgift:

Trykning af årsskrift	1970,00
Porto	232,36
Krans til forstander Futtrups bære	40,00
2 gavekort à 50 kr.	100,00
Udlæg til kasserer	1,20
	<hr/>
	2343,56
Kassebeholdning	3197,14
	<hr/>
	5540,70

Regnskabet eftersat og fundet rigtigt.

Hover gl. skole, Vejle, 17. december 1962.

L. Lauridsen.

Tyrsted skole pr. Horsens, 20. december 1962.

E. Søborg.

Dimittenderne 1962

A.

Abildsten, John Magne
Andersen, Jørgen Krogsgaard
Antonsen, Anna Marie
Bech, Kirja Sylvi
Bracke, Wolfgang Jens
Christensen, Kirsten Marie Dahm
Dalgas, Else Mary
Damborg, Martin
Egsgaard, Jens
Eriksen, Birgit Westphal
Eriksen, Kirsten
Erlandsen, Inge Elisabeth
Fejerskov, Kirsten Marie
Frederiksen, Ninna
Frisk, Hans Jørgen
Hammershøj, Viggo
Kock-Hansen, Jens
Jakobsen, Kurt Hjorth
Jensen, Bente, f. Jensen
Jensen, Bruno Henry
Jensen, Mogens Vagn
Jensen, Ove Louis
Jensen, Vagn Folmer
Jensen, Wagner Gothelf
Jeppesen, Carl Lundahl
Jespersen, Erik Elvstrøm
Jespersen, Tage
Jessen, Hardy Ilskov
Madsen, Anna Kirsten
Nielsen, Karen Anania
Petersen, Inger Kjærulff

B.

Hansen, Inge Maria, f. Jespersen
Johansen, Henri Jungløw
Johnsen, Jørgen Bo
Jungersen, Erik
Jørgensen, Inger
Kjerkegaard, Erik
Larsen, Grete
Larsen, Uffe
Laursen, Grethe Østerby
Lomholt, Peder Folmer
Lærke, Anton Pedersen
Madsen, Inge Mebus
Madsen, Lis Margrethe Grud
Møller Nielsen, Edith, f. Moeslund
Nielsen, Leif
Nielsen, Per Møller
Nielsen, Aage Meldgaard
Nielsen, Peter Jørgen
Olesen, Preben Grangaard
Pedersen, Karl
Pedersen, Tage Dahl
Jørgensen, Karen, f. Pedersen
Rasmussen, Birgit Anne-Lise
Rasmussen, Poul
Bryld, Tove Vinge, f. Rasmussen
Skovgaard, Raila Inkeri
Sørensen, Arne Viktor
Sørensen, Knud Erik
Thomsen, Marie
Verner, Kirsten
Wessel, Svend
Andersen, Sonja, f. Zeberg

Fortegnelse over Jelling-Samfundets medlemmer

Seminarirektor Johs. Brix.
Højskoleforstander Knud Hansen, Askov.
Seminarie lærer Villumsen, Jelling.
Øvelsesskoleleder E. Blaabjerg.
Seminarie lektor Iver Christensen.
Seminarie lektor Carl Johan Frederiksen.
Seminarie lektor P. Skjoldborg Christensen.
Seminarie lektor Anders Hviid.
Seminarie lektor Leif Ingvorsen.
Seminarie lektor G. Værgø.
Seminarie adjunkt J. Sindberg Sørensen.
Seminarie adjunkt Grethe Langhoff.
Seminarie adjunkt E. Torp Pedersen.
Seminarie adjunkt Johan Stokholm.
Seminarie adjunkt Knud Terkelsen.
Seminarie adjunkt Kaj Nørgaard.
Seminarie adjunkt Holger Sørensen.
Seminarie adjunkt Helga Eriksen.
Viceinspektør B. Garly.
Øvelsesskole lærer N. C. Christensen.
Øvelsesskole lærer U. Bonde Eriksen.
Øvelsesskole lærer Magna Jensen.
Øvelsesskole lærer Niels Monrad Jensen.
Øvelsesskole lærer Inger Lise Christensen.
Øvelsesskole lærer Jytte Hviid.
Øvelsesskole lærer Sv. Aa. Christensen.
Øvelsesskole lærer E. Søndergaard-Hansen.
Øvelsesskole lærer Anne Søndergaard-Hansen.
Øvelsesskole lærer Elise Terkelsen.
Øvelsesskole lærer J. Hauge-Nielsen.
Øvelsesskole lærer Gerda Hauge-Nielsen.
Timelærer, fru Else Lauridsen.
Timelærer, fru Ellen Christensen.
Timelærer, fru Thora Rosenstand.
Timelærer, fru Bodil Christensen.
Seminarie lektor Vagn Brøchner, dim. 1931.
Seminarie lektor Arne Riishøj, dim. 1931.
Øvelsesskole lærer Henry Bayer, dim. 1935.
Seminarie lektor Marius Nørregaard, dim. 1946.
Øvelsesskole lærer Michael Christensen, dim. 1946.
Øvelsesskole lærer Poul Bødker, dim. 1952.
Øvelsesskole lærer Ernst Nygaard, dim. 1955.
Øvelsesskole lærer Henning Lund, dim. 1958.

- 1896 Skoleinspektør F. M. Madsen, Borgvej 43, Lyngby.
- 1897 Stadsskoleinspektør Th. Heltoft, Hobro.
- 1898 Lærer C. F. Jensen, Dollerup, Skelhøje.
- 1899 Overlærer H. Thorup, Viborgvej 55, Randers.
- 1900 Skoleinspektør H. M. Lorenzen, Værgelands Allé 13, Søborg. Lærer M. Nielsen, Østrup, Otterup.
- 1902 Skoleinspektør Chr. Herlak, Rygårds Allé 25, Hellerup. Lærer Leopold Mostgaard, Vejlbø, Ålsø.
- 1903 Overlærer Joh. Bendix, Ole Kjærsvvej 11, Ålborg. Overlærer Chr. Hørning, Hans Brogesgade 6, Århus. Lærer Th. Mølby, Sct. Claravej 58, Roskilde.
- 1904 Lærer Ludvig Hoffmann, Varde. Lærer K. A. Kristensen, Karise.
- 1905 Lærer G. A. Andersen, Strandhøj, Eltang. Viceinspektør A. Clausen, Rømersvej 10, Odense. Skoleinspektør Dalsgaard-Hansen, Juelsminde. Lærer A. Zoffmann Jessen, Bubbel, Ejby. Kantor J. N. Sand Lauridsen, Åhavevej 68, Silkeborg. Lærer F. Sørensen, Hasselager.
- 1906 Seminarilærer Braae, Lembckevvej 49, Haderslev. Lærer Th. Schjøth, Ørbæk.
- 1907 Viceinspektør F. Kjær, Herlev. Hovedgade 137, Herlev. Lærer B. Majgaard, Dons, Alminde. Skoleinspektør B. M. Søby, Nr. Trandersvej 20, Ålborg. Overlærer J. A. Weile, Lyngby Rosenvænge 19, Kgs. Lyngby.
- 1908 Overlærer J. M. Bomholt, Odden. Skoleinspektør N. M. Gerald, Solsortevej 9, Silkeborg. Lærer H. J. Henriksen, Frejasgade 6a, Horsens. Lærer J. L. Jensen, Elisabeths Allé 33, Fruens Bøge. Lærer E. K. Svennesen, Seest, Kolding. Lektor H. C. Sørensen, Mimosa-vej 8, København F.
- 1909 Overlærer J. C. Carstad, Cottagevej 18, Hellerup.
- Førstelærer K. Olesen Knudsen, Vejlevej, Sdr. Ommø.
- 1910 Lærer Johs. Dons, Gjelballe, Lunderskov. Skoleinspektør Skibclund Eeg, Bykildevvej 2, København V. Stadsskoleinspektør J. Heltoft, Kongsbjergvej 16, Virum. Lærer J. Henneberg, Langskov, Ølholm. Lærer V. Jensen, Sabro, Mundelstrup. Lærer E. Svenstrup, Tved, Thisted. Lærer Fr. Joh. Ring, Tesdorphsvej 50, Odense.
- 1911 Skoleinspektør E. Jensen, Jagtvej 200, København Ø.
- 1912 Lærer J. K. Basse, Jørgensgård 9, Åbenrå. Lærer H. Graver Hansen, Lærkevej, Bramminge. Lærer P. C. Jensen, Vestre Allé 1, Ålborg. Viceinspektør J. J. Jødal, Svinget 19, Holbæk. Overlærer J. L. Jørgensen, Elme Allé 25, Tåstrup. Lærer H. A. Larsen, Dyremosevej 29, Jyderup. Lærer M. J. Poulsen, Åbybro.
- 1913 Lærer A. K. Andersen, Skodborgskov, Skodborg. Lærer Aage Davidsen, Bredballestrand, Vejle. Lærer E. V. Harlou, Harlev, Jylland. Lektor P. Hassing, Godthåbsvej 137, København F. Overlærer Sten Jacobsen, Odensegade 12, København Ø. Adjunkt Aage Jarnum, Kongensgade 4, Horsens. Sognepræst Soph. Jørgensen, Kinding pr. Mern. Lærer L. Lauridsen, Hover pr. Vejle. Overlærer M. Mortensen, Kollund Østerskov, Kollund. Handelsskoleforst. K. C. Nielsen, Handelsskolen, Esbjerg. Skoledirektør Olaf Petersen, Slotsvænget 25, Kgs. Lyngby. Lærer O. Krag Rasmussen, Hovgårdsvej 41, Randers. Lærer Chr. P. A. Sminge, Rangstrup, Agerskov. Lærer N. A. Skov, Jelling. Overlærer A. Sørensen, Askovvej, Vejen.

- Lærer H. Sørensen, Skyttevænget 7, Næstved.
Førstelærer B. Thomassen, Faling.
- 1914 Lærer N. Knudsen, Bylderup-Bov.
Lærer E. Laursen, Møborg, Bækmarksbro.
Mag. art. S. Maltesen, Halfdansgade 13, København S.
Amtsskolekonsulent Chr. Meilgaard, Sundby, Mors.
Civiling. Axel Nielsen, Kongsbjerghave, Holmstrup pr. Blommenslyst.
Lærer Jørgen Chr. Nielsen, Hjortekær, Bramminge.
Skoleinspektør P. O. Poulsen, Strib.
Lærer N. C. Spandet, Parkvænget 3, Horsens.
Lærer Chr. Trørup, Bjellerup Allé 28, Randers.
- 1915 Førstelærer Møller Jensen, Ulstrup, Give.
Skoleinspektør Poul Jørgensen, Pedersvej 12, Køge.
Skoleinspektør Kaalund Jørgensen, Holløseland pr. Vejby.
Lærer N. Olsen, Højskolevej, Rønde.
Lærer O. M. Olesen, Kirkevænget, Ulstrup st.
- 1916 Lærer Vagn Andersen, Birkevang 53, Virum.
Skoleinspektør J. E. Jensen, Nordmarksvej 3, Vejgård, Ålborg.
Skoleinspektør E. Meilvang, Frederiksgade 108, Horsens.
Skoleinspektør Aage Nielsen, Græsted.
Lærer H. P. Pedersen, Ålbæk skole, Thyregod.
Lærer Chr. Riishøj, Sønderup, Slagelse.
- 1917 Lærer O. Jeppesen, Højen, Vejle.
Lærer E. Kaas, Vejrup.
Overlærer A. Kristjansen, Maj Allé 117, Herlev.
Fru overlærer M. Lassen, Østergade 124, Horsens.
Lærer J. P. Strandbæk, Nourupsvej 29, Esbjerg.
Viceinspektør O. F. Tofthøj, Nordmarksvej 7, Vejgård, Ålborg.
Amtsskolekonsulent V. Winther, Jelling.
- 1918 Overlærer A. Gammelgaard, Ålykkegade 19, Kolding.
Lærer H. P. Kristensen, Sautstrup, Holstebro.
Seminarielektor Axel Nielsen, Hj. Lorentzensvej 17, Haderslev.
Lærer P. Pedersen, Langelund, Filskov.
Lærer K. Storgaard Pedersen, Damvej, Jelling.
- 1919 Lærer N. R. Hansen, St. Dalby, Hedensted.
Lærer S. Hillgaard, Thise, Manna.
Lærer G. Kæstel, Høm, Ringsted.
Lærer A. K. Larsen, Tørring, Ry.
Lærer Aage Lauridsen, Viuf ndr. skole, Viuf.
Lærer S. P. Sørensen, Vebbestrup, Doense.
- 1920 Viceinspektør J. Andersen, A. D. Jørgensensvej 8, Gråsten.
Skoleinspektør H. Axø, Vinding, Vejle.
Lærer Børresen Hansen, Rodskov, Løgten.
Lærer Rask Nielsen, Lærkevej 7, Hadsten.
Overlærer G. Nikolajsen, Give.
Lærer Jacob Sørensen, Ravnkillede, Arden.
- 1921 Amtsskolekonsulent Sv. Alleslev, Glim, Roskilde.
Førstelærer A. Gammelgaard, Barsmark, Løjt Kirkeby.
Skoleinspektør Aage Rasmussen, Løjt Kirkeby.
Lærer M. Thuesen, Ålekistevej 149, Vanløse.
- 1922 Skolebestyrer Behrendt, Hald Ege, Viborg.
Førstelærer Chr. Bruun, Briksbøl, Esbjerg.
Skoleinspektør A. Frandsen, Marstal.
Forstander O. Lystrup, Skovvallerød, Tølløse.
- 1923 Viceinspektør L. P. Larsen, Vedelsgade 19, Vejle.
Kantor Beck-Nielsen, Bogense.
Lærer A. Poulsen, Fårupvej, Jelling.
Førstelærer A. M. Rasmussen, Tårnborgh sogneskole, Korsør.
Lærer S. M. Rasmussen, Vindingevej 63b, Roskilde.

- Lærer E. Søborg, Thyrssted, Horsens.
- 1924 Lærer K. Daubjerg, Kildetoften 36, Fåborg.
Skoleinspektør Axel Gregersen, Odense.
Overlærer Poul Honoré, Howitzvej 50, København F.
Lærer E. Kristensen, Anemonevej 7, Fredericia.
Overlærer A. Myrhøj, Adelgade 17, Kalundborg.
Amtsskolekonsulent H. Nielsen, Starup, Tofterup.
Skoleinspektør H. Rask Thomsen, Nordby, Fanø.
- 1925 Overlærer N. A. Beyer, Kastaniebakken 8, Riisskov.
Skoleinspektør P. K. Brændstrup, Birkerød.
Lærer K. A. Christensen, Schüttesvej 66, Horsens.
Viceskoleinspektør K. Herb. Jacobsen, Silkeborgvej 244, Åbyhøj.
Overlærer J. Ankjær Nørgaard, Egevej 10, Glostrup.
Lærer Th. Waaben, Nørup, Bredsten.
- 1926 Lærer C. O. Andersen, Rådhusvej 60, Ballerup.
Viceinspektør Aa. Top Jørgensen, Kjellerup.
Stadsskoleinspektør J. Markvardsen, Strandmøllevej 7, Holbæk.
Lærer A. Mikkelsen, Jyderup.
- 1927 Lærer N. Arevad, Farre.
Skoleinspektør C. A. Langmach, Engvejen 4, Holstebro.
Lærer C. S. Laustsen, Siem, Terndrup.
Skoleinspektør M. J. Nørgaard, Tørring.
Skoleinspektør Sv. Aa. Pettersen, Præstevænget 4, Åkirkeby.
Skoleinspektør Chr. Hornhøj, Adelgade 44, Hobro.
Overlærer G. J. Johansen, Ålborggade 6B, Randers.
Lærer K. Søbye, Mørke.
Skoleinspektør I. C. Thomsen, Vestermarksvej 10, Hasseri, Ålborg.
- 1928 Skoleinspektør A. Chr. Buch, Tistrup st.
Skoleinspektør L. P. Christensen, Års.
- Lærer F. H. Eskildsen, Mygdal ndr. skole, Hjørring.
Overlærer L. Høy, Rosenvænget 15, Viborg.
Viceinspektør N. Jørgensen, Lougsvej 9, Kerteminde.
Lærer V. Katholm, Tirstrup, Østjylland.
Skoleinspektør F. Lajgaard, Ulstrup.
Overlærer P. G. Lund, Sølundsgade 32, Horsens.
Lærer P. Dahl Nielsen, Simmerstedvej 117, Haderslev.
Lærer H. Ohlendorff, Snerlevej 8, Holstebro.
Lærer Engers Pedersen, Nordby, Fanø.
- 1929 Viceinspektør P. E. Faber, Vibe-vænget 13, Bagsværd.
Skolepsykolog Sv. Færgemann, Birkevænget 122, Bagsværd.
Seminarirektor Graugaard, Dalgas Avenue 33, Århus.
Stadsskoleinspektør S. Grimstrup, Behrentsvej 24, Middelfart.
Lærer H. P. Holst, Lånrum, Stoholm.
Ungdomsskolekonsulent H. Iversen, Tarp pr. Guldager.
Lærer V. Kristensen, Klokkeholm.
Overlærer J. Lambertsen, Nørrebrogade 61, Boldesager, Esbjerg.
Lærer N. Jepsen, Junget, Roslev.
Lærer Ramskov Nielsen, Nørreskov, Farre.
Talepædagog Ove H. Degn, Kielgastvej 22, Skive.
- 1930 Overlærer M. Goltermann, Gl. Skolevej 8, Års.
Lærer A. Odmand Jørgensen, Bregninge, Svendborg.
Lærer Frode Madsen, Skalstrup, Vemb.
Lærer A. G. Mathiasen, Parkvej 39, Tåstrup.
Fhv. stadsskoleinspektør E. Meldorf, Korsør.
Skoleinspektør H. Sloth, Toftlund.
- 1931 Skoleinspektør Jørgen Andreasen, Aurehøjvej 5, Hellerup.
Skoleinspektør Sv. Bundgaard, Vestre skole, Hjørring.
Viceskoleinspektør Chr. Langvad Jensen, Erslevsvej 10, Gentofte.

- Skolepsykolog H. Jørgen Nerup,
Cæcilievej 16, Københ., Valby.
Lærer Sofus Nielsen, Durup.
Lærer H. Nicolajsen, Gadbjerg.
Lærer Karl E. Pihlkær, Grønne-
vej 1, Bogense.
- 1932 Skoleinspektør Magne Astrup,
Rosenvængets Allé 43, Esbj.
Lærer Axel E. Hansen, Uhre,
Brande.
Kantor Vald. Baggesen Hansen,
Skolegade 24, Sæby.
Skoleinspektør A. Karlskov,
Brahetrolleborg, Korinth.
Overlærer K. Sejstrup Møller,
Frydsvej 31, Horsens.
Lærer H. P. Rindum Nielsen,
Valsgård, Hobro.
Stadsskoleinspektør J. Pedersen,
Hobro.
Overlærer J. Uldum, Hellebæk,
Ålsgårde.
- 1933 Lærer H. Grejsen, Sig.
Overlærer R. Hjort, St. Hedinge.
Skoleinspektør H. Holm, Ko-
havevej 123, Holte.
Lærer H. Kolstrup, Egum pr.
Fredericia.
Lærer E. Kristensen, Landerslev-
vej 4, Bagsværd.
Lærer P. P. Krogsgaard, Sol-
bjerg, Mors.
Lærer K. Kyed, Bredballe, Vejle.
Lærer Chr. Munch, Kollevej, Nr.
Nebel.
Skoleinspektør Fr. Smidstrup,
Sindal.
Amtsskolekons. Sv. Ovc Sønder-
gaard, Solbrinken 17,
Højbjerg.
Konsulent, cand. psyk. C. Thue-
slev, Ordrupvej 100A, Char-
lottenlund.
- 1935 Lærer H. Østergaard Christen-
sen, Voerladegård, Skanderb.
Lærer A. Kæmsgaard, Hårup pr.
Brædstrup.
Overlærer V. H. F. Langmack,
Granparken 161, Kgs. Lyngby.
Overlærer O. Hess Larsen, skole-
len, Gredstedbro.
Viceinspektør Sv. Aa. Lorentzen,
Rughavevej 1, Odense.
Viceinspektør Tage Maarsøe,
Sdr. Jagtvej 24, Hørsholm.
Lærer K. Moustsen, Lovns,
Hvalpsund.
Skoleinspektør A. Skotte Møller,
Agerskov.
- Lærer P. Nørgaard, Trelde,
Fredericia.
Lærer Alf. Pedersen, P. Mon-
stedshallé 34, Højbjerg.
Lærer O. J. Skovsager, Thor-
sted, Tim.
Skoledirektør H. Thomsen,
Kornblomstvej 19, Ålborg.
Førstelærer Troels Videbæk,
Skjold pr. Horsens.
- 1936 Lærer G. Frandsen, Sdr. Omme.
Lærer A. Sinning, Dybbøl.
Lærer Maltha Jensen, Højrup,
Taulov.
Lærer H. Kjems Hansen, Løgten.
Lærer E. Pedersen, Aulby skole,
Røjle.
Skoleinspektør F. Pinborg,
Bramminge.
Seminarielærer H. Ravn Jensen,
Lembchesvej 5, Haderslev.
Overlærer F. C. Thomsen,
Rosenvangshallé 251, Højbjerg.
- 1937 Seminarielærer Skjold Hansen,
Ranum.
Viceinspektør Aage V. Moltzen,
Skagen.
Øvelsesskolelærer G. Møller,
Leasallé 55, Tønder.
Førstelærer Olaf Nielsen, Knab-
berup, Vejle.
Lærer Vald. Nielsen, Karrebæk,
Karrebæksminde.
Lærer Henning Søgaard, Spinde-
rensvej 11, Ålborg.
Lærer V. Thorup, Hillerslev,
Thy.
Lærer Th. Østergaard, Tilsted,
Thisted.
- 1938 Lærer M. Harborg Sørensen, V.
Nebel, Esbjerg.
Lærer N. Bundgaard, Kokborg,
Thyregod.
Lærer Aage Jensen, Hjortsvang.
Overlærer Sv. Jørgensen, Grejs-
dalsvej 12, Vejle.
Skoleleder Fr. V. Lindeløff,
Snave, Flemløse.
Lærer Arne Kr. Nielsen, Pors-
højvej 27, Skive.
Skoleinspektør G. Nielsen, In-
gerslev Boulev. skole, Århus.
Lærer Agner Olsen, Emdrupvej
132, København NV.
Lærer N. Søndergaard, Lærke-
vej 30, Vindeby pr. Svendborg.
Overlærer N. Thorborg, Friggs-
vej 13, Viborg.
- 1939 Skoleinspektør C. Brems, Lind-
ved pr. Vejle.

- Lærer H. Falkenberg Poulsen, Nordkap 44, Holstebro.
 Overlærer Helge Jensen, Skærbæk, Sønderjylland.
 Skoleinspektør E. Klingbech, Centralskolen, Ålborg.
 Lærer A. Krogh Jensen, Baneløkken 36, Herlev.
 Lærer Sv. Lunde, Vestermarken, Vejen.
 Lærer G. Friis, Karrebæksvej 28A, Næstved.
 Lærer L. K. Toudal, Kerte, Årup.
 Lærer Hans Væрге, Tingparken 80, Grindsted.
- 1940 Lærer H. Augustesen, Syrenvej 17, Ringsted.
 Lærer Haugstrup Jensen, Askovvej 10, Vejen.
 Skoleinspektør Hedegaard Laur- sen, Lunderskov.
 Overlærer Heidemann Jacobsen, Valløesgade 30, Vejle.
 Skoleinspektør W. Kløve, Rosen- vængets Allé 50, Brønderslev.
 Øvelsesskolelærer Th. Lauridsen, Gjedved, Horsens.
 Lærer G. Olsen, Logumkloster- vej 129, Åbenrå.
 Lærer H. C. Pedersen, Adelgade 128, Skanderborg.
 Amtsskolekonsulent Dahl Niel- sen, Hedensted.
 Førstelærer V. Schelde, Ørbæk.
 Overlærer H. Sæderup, Esthers- vej 10, Svendborg.
 Lærer H. Therkildsen, Abild- gade 20, Århus.
 Lærer A. Juul Traneberg, Hover skole pr. Spjald.
 Lærer F. S. Walther, Frejasvej 24, Holstebro.
- 1941 Viceinspektør Sv. Aa. Bonde, Snerlevej 25, Helsingør.
 Lærer A. Eriksen Nielsen, Skov- vej 10, Ryomgård.
 Førstelærer H. Ellegaard Frede- riksen, Norup, Otterup.
 Seminarielektor S. P. Holt, Dor- theasvej 17, Esbjerg.
 Lærer H. Iversen, Malteskolens- vej 121^a, Vållingby 4, Sverige.
 Seminarielektor, mag. art. Frede Knudsen, Vinkelager 12, Van- løse.
 Seminarielektor H. Kjems Han- sen, Porshøjvej 43, Skive.
 Lærer Poul Mogensen, Korinth, Fyn.
- Lærer H. Rasmussen, Tarphage- vej 42, Sædding, Esbjerg.
 Overlærer Sv. Starcke-Jensen, Vesterled 3, Hirtshals.
 Overlærer Th. A. Thomsen, Hus- lodsvej 55, Fredericia.
 Lærer C. E. Thomsen, Tingstrup, Thisted.
- 1942 Lærer S. T. Berthelsen, Læborg, Vejen.
 Viceinspektør E. Bjerregaard, Asminderødgade 39, Fredensb.
 Overlærer E. Drøgemüller, Klø- vervej 15, Vejle.
 Seminarielektor J. Eising, Al- mindsøvej 50, Silkeborg.
 Lærer Orla Hjortnæs, Gudum- holm.
 Lærer Frank Jensen, Strynøgade 5, Ålborg.
 Lærer V. J. Kolind, Nordby, Fanø.
 Seminarielektor E. Nørgaard, Parkallé 66, Hjørring.
 Seminarielektor Anfred Peder- sen, Birkeallé 47, Vordingb.
 Seminarielektor Tage Ringgaard, Nørre Nissum.
 Forstander G. Enemærke, Sølyst- vej 138, Silkeborg.
- 1943 Lærer G. C. Brauner Pedersen, Sjællandsgade 9, Skive.
 Lærer E. M. Davidsen, Sellerup strand, Bredning.
 Lærer P. J. Grande, Langskov, Ølholm.
 Lærer A. Guldager Kristensen, Realskolen, Oksbøl.
 Lærer Villy Jepsen, Thyregod.
 Lærer A. Juul Pedersen, Broager.
 Lærer Ib Glarborg, Rosenhaven 14, København, Valby.
 Forstander P. Kylløbæk, Ejby pr. Ll. Skensved.
 Talepædagog K. J. Ellekrog, Bøgumvej 17, Vejle.
 Lærer C. H. Ripperger, Åstrup- vej 99, Haderslev.
 Lærer P. S. Thuesen, Herskind, Skovby, Østjylland.
 Skoleinspektør S. A. Tophøj, Bispegades skole, Ribe.
 Skolepsykolog P. Vedel Peder- sen, Østre skole, Silkeborg.
- 1944 Seminarieadjunkt Poul Ander- sen, Rødkælkvej 7, Kolding.
 Lærer Hakon Bollesen, Edisons- vej 7, Århus.
 Lærer O. Lønborg Frederiksen,

- Ringgade 27, Sønderborg.
Lærer M. Foged, Gravlev, Skorning.
- Lærer C. E. Hansen, Kappelstensvej 16, Thisted.
- Lærer G. Jensen, Jeppe Åkjærsvvej 21, Fredericia.
- Skoleinspektør N. P. Jensen, Egtved.
- Lærer Kurt Bak-Jensen, Grønningen 19, Thisted.
- Lærer H. J. Kristensen, Vardevej 63, Skjern.
- Forstander Puggaard Kristensen, Vandel.
- Skoleinspektør J. Pedersen, Overgade 3, Horsens.
- Skoleinspektør Sv. Præst, Højvænget 17, Herning.
- Forstander H. C. Rasmussen, Børneforsorgsskolen, Jægerspris.
- Lærer E. Toft, Fjenneslev.
- 1945 Lærer M. Andersen, Malbæk, Vejen.
- Lærer F. Læssøe Eiler, Vridsted, Skive.
- Lærer A. T. Hansen, Slepsager, Varde.
- Seminarielærer C. Clemens Hansen, Norgesvej 7A, Hjørring.
- Lærer Aksel Madsen, Aistrup, Malling.
- Lærer B. Nybo Nielsen, Chr. Richardtsvej 4c, Fredericia.
- Lærer G. Søby Nielsen, Lembchesvej 39, Haderslev.
- Lærer K. Schmidt Nielsen, Visby, Sønderjylland.
- Skoleinspektør R. Dahl Nielsen, Grønnevej 248, Virum.
- Overlærer Johs. Rasmussen, Rosenvej 29, Vejle.
- Lærer P. C. Rebsdorf, Torvegade 7, Østermarie, Bornholm.
- Overlærer C. B. Søgaard, Gurrevej 30, Hvidovre.
- Overlærer K. N. Velling, Ved Grænsen 53, København F.
- Skoleinsp. M. H. Østergaard, Rougsøskolen, Ørsted.
- 1946 Overlærer Arne Fogh, Agerskov.
- Overlærer Poul Jeppesen, Jægersborg Allé 221, Gentofte.
- Førstelærer J. M. Møller, Vestkær, Ølgod.
- Lærer J. H. Nielsen, Lyne, Ølgod.
- Lærer S. Holm Rasmussen, Tumbøl, Feldsted.
- Lærer Johs. Schjødt Pedersen, Østervej 29, Glostrup.
- Lærer V. Tarp, Agedrup.
- Førstelærer Ebbe Outze, Dyngby skole pr. Boulstrup.
- 1947 Lærer Sv. Andersen, Ranunkelvej 13, Herning.
- Lærer Kr. Balling, Harte pr. Kolding.
- Lærer Børge Jensby, Baunehøjvej 42², Kgs. Lyngby.
- Lærer J. E. Mølgaard Jensen, Tjelevej 3, Riisskov.
- Lærer H. R. Jensen, Rønnevej 14, Ranum.
- Lærer J. P. Jensen, Mou, Himmerland.
- Lærer Th. Jensen, Ejstrupholm.
- Lærer Poul V. Jørgensen, Rørvigsvej 22, Nykøbing S.
- Lærer O. Mortensen, Møllevænget 15, Nykøbing M.
- Skoleinspektør Sigfr. Mølgaard, Hammerum.
- Lærer Børge Pedersen, Staghøjvej 4, Hasle, Århus.
- Lærer Gregers Pedersen, Lundsø skole, Højslev.
- Lærer Anders Villumsen, Præstøvej 3, Herning.
- Lærer Knud Primdal, Kjellerup.
- Skoleinspektør Palle Lauridsen, Kommuneskolen, Rårup.
- Lærer Vilh. Schach Østergaard, H. C. Ørstedsvvej 112, Herning.
- Lærer V. Bonde, Pilevænget 22, Vejle.
- 1948 Lærer C. R. Brøgger, Hegnet 25, Glostrup.
- Lærer H. Grauslund Hansen, Viggovænget 3, Fruens Bøge.
- Lærer H. Moesgaard, Lunde, Fyn.
- Lærer N. P. Møller Hansen, Nr. Allé 1, Vejle.
- Lærer Verner Hermann, Old Gyde, Glamsbjerg.
- Lærer Kaj Jensen, Stendis, Vinderup.
- Lærer M. C. N. Lyngaa, Hovborg, Holsted.
- Lærer Egon B. Pedersen, Haraldsgade 31, Herning.
- Lærer J. Taaning, Mariegade 15, Haderslev.
- Lærer Jens Raaby, Ry.
- Viceinspektør G. Slot, Gefionsallé 13, Esbjerg.
- Lærer Aage Vinkler, Danmarksvej 54, Viborg.

- 1949 Overlærer L. Skytte Andersen, Kornblomstvej 125, Ålborg.
 Lærer Poul Askgaard, Vestre Kongevej 35, Viby J.
 Lærer K. Basse, Mjols, Rødekro.
 Lærer N. G. Bladt Hansen, Holsted.
 Lærer J. P. Brøndsted, Bredgade 108, Skjern.
 Lærer V. Sonne Kristensen, Kirkevej 14, Hadsten.
 Lærer K. Overmark Larsen, Haslevgade 43, Herning.
 Lærer V. Lauridsen, Skovbakken 6, Holstebro.
 Lærer F. Willumgaard Nielsen, Stumpedal 10¹, Herlev.
 Lærer K. I. Nielsen, Dørslund, Brande.
 Lærer O. Nielsen, Sparkær.
 Lærer M. Brunbjerg Pedersen, Filskov.
 Lærer V. Ullum Pedersen, Eckersbergvej 54, Odense.
 Lærer H. Bjerregaard, Parkvej 35, Vejle.
 Lærer Arne Tarp, Kong Hans Vej 13, Vejle.
- 1950 Lærer H. Skytte Andersen, Fjordvænget 15, Korsør.
 Lærer Børge A. Bech, Nim pr. Horsens.
 Lærer A. Ø. Bentsen, Frederiksminde, Holse, Fyn.
 Lærer B. Bøtker-Rasmussen, Hørning.
 Lærer A. Schelde-Jensen, Sverigesvej 5, Middelfart.
 Lærer E. Kristensen, Brogade 22, Kjellerup.
 Lærer I. J. Lindberg, Møllegade 6, Ringsted.
 Lærer S. Bjerregaard-Nielsen, Jernbanegade 23, Åbenrå.
 Lærer H. Langdal, Hjordkær, Sønderjylland.
 Lærer H. Pedersen, Klattrup, Fredericia.
 Lærer Tage Pedersen, Lindelse.
 Lærer Egon Skou, Carit Etlars Allé 55, Esbjerg.
 Lærer H. J. Bruun, Velling st.
 Lærer A. M. Sonnichsen, Carit Etlarsvej 41, Esbjerg.
- 1951 Lærer Arne Barkholt, Elverdalsvej 72, Højbjerg.
 Skoleinspektør Arnfred Bitsch, Bedsted centralskole, Thy.
 Lærer H. Møller Christensen, Askov Højskole, Vejen.
- Lærer A. Dalgaard, Skolevej 1, Overlund, Viborg.
 Lærer Henning Ebbesen, Bauditzvej 16, Åbyhøj.
 Lærer I. Hansen, Gormsvej 10, Herning.
 Lærer Th. Hvejsel Hansen, Mindegade 17, Vejle.
 Lærer O. Holt Jensen, Olafvej 4, Fredericia.
 Lærer H. S. Kjeldsen, Christianshede.
 Lærer Ove Knudsen, Vindelev, Jelling.
 Lærer Frode Krogager, Bremdal, Struer.
 Lærer G. Lundgaard, Fruerup skole, Skanderborg.
 Lærer P. K. Madsen, Skolevænget 15, Oksbøl.
 Lærer K. J. Nielsen, Søndergade 46, Ølgod.
 Lærer J. P. Pedersen, Grindsted.
 Lærer J. Møller Vestergaard, Vestervang 4, Skanderborg.
 Lærer Bjarne Villadsen, Bellisvej 6, Herning.
- 1952 Lærer V. Bangshøj, Lærkevej 11, Viborg.
 Lærer Frede H. Bigum, Værebrovej 7, Bagsværd.
 Lærer Aage Friis, Sangstrup, Voldby.
 Førstelærer H. Gaarde Hansen, Lund, Østjylland.
 Lærer Johs. Hansen, Skolevej 3, Nr. Åby.
 Lærer L. Søndergaard Hansen, L. V. Jensens Allé 16, Esbjerg.
 Lærer K. Lisbjerg Jensen, Over Jersdal.
 Lærer Jørgen Pedersen, Gudme.
 Lærer H. H. Koch, Realskolen, Karise.
 Lærer T. O. Kraft, Vedsted, Over Jersdal.
 Lærer H. M. Kristensen, Pilevej 4, Glostrup.
 Lærer K. Borup Kristensen, Odensevej, Gelsted.
 Lærer R. Therkelsen, Skovkrogen 13, Mølholm, Vejle.
 Lærer J. K. Kristoffersen, Sjællandsgade 5, Randers.
 Lærer H. Lundsgaard-Leth, St. Darum, Bramminge.
 Lærer N. K. Madsen, Bounum, Tirstrup.
 Lærer Sandal Mikkelsen, Lunde, Stenstrup.

- Seminarielærer N. Juul Mortensen, Valløesgade 37, Vejle.
 Lærer Mogens Blenker, As skole, Juelsminde.
 Lærer Otto Gludsted, Vester-gade 17, Spjald.
 Seminarieadjunkt J. Henneberg, Birkevej 16, Hjørring.
 Lærer N. H. Pedersen, Kæde-vænget 1, Vojens.
 Lærer E. Harboe Thøgersen, Bakkevej 3, Lillerød pr. Allerød.
- 1953 Lærer S. Andersen, Friggsvvej 10, Fredericia.
 Lærer V. Axo, Havepladsvej 152, Fredericia.
 Lærer Knud Berglov, Gjeresvej 9, Dybendal pr. Frederiksv.
 Lærer P. Byrialsen, Lem.
 Lærer H. Chr. Eskildsen, Turist-vej 202, Birkerød.
 Lærer V. Rosholm Hansen, Has-selvænget 7, Vejle.
 Lærer E. Kirkegaard Jensen, Bakkevej 4, Mølholm, Vejle.
 Lærer H. H. Mølvang, Fr. VII's Vej 38, Kolding.
 Lærer R. Borup Johansen, Nøv-lingvej, Gistrup.
 Lærer Arne Chr. Kidmose, Albæk, Voerså.
 Lærer H. Egholm Laugesen, Sædding, Esbjerg.
 Lærer Frede Liboriussen, Nebs-ager skole, Hornsyld.
 Lærer Erik Madsen, Give.
 Lærer N. E. Møller, Dr. Louise-vej 6, Grenå.
 Lærer W. Nielsen, Værebro, Øl-stykke, Sjælland.
 Lærer N. A. Olesen, Nørregade 15, Nørresundby.
 Lærer P. Hansen Pedersen, Nr. Vilstrup, Vejle.
 Lærer J. B. Sørensen, Horsebak-ken 1, Farum.
 Lærer H. Tromborg, Nølev skole, Assedrup.
- 1954 Lærer H. M. Augustesen, Gel-sted ungdomshjem, Gelsted.
 Lærer A. Breuning, Skovgårds-v. 31, Odense.
 Lærer Helge Bukh, Knudsvej 8, Fredericia.
 Lærer E. Christensen, Kappel-stensvej 16, Thisted.
 Lærer John P. Fog, Gormsgade 37, Esbjerg.
- Lærer Svend E. Haugstrup, Andkjær pr. Brejning.
 Lærer Henning Nielsen, Finsens-gade 88, Esbjerg.
 Lærer J. K. Olesen, Lcm.
 Lærer O. P. Olesen, Dalbyvej 19, Hedensted.
 Lærer Egon V. Dypont, Sotofte-vej, Ringe.
 Lærer Erik Petersen, Bøgevang 27, Vejle.
 Lærer Sv. E. Primdal, Bcdsted, Thy.
 Lærer S. Winther Rasmussen, Vegavej 26, Århus.
 Lærer F. E. Vilsgaard, Blåbær-vej 88, Hjallesø.
 Lærer Chr. S. Jensen, Karup, Jylland.
 Lærer Bent Rask Hansen, Bjørnevej 8, Bolbro.
- 1955 Lærer Bent Aalbæk-Nielsen, Vejstrup, Fyn.
 Lærer Aage Andersen, Askov skole, Ørnhøj.
 Lærer E. Andersen, Bro mølle, Brenderup.
 Lærer K. Juul Andersen, Val-halsvej 12, Randers.
 Lærer Poul E. Christensen, Næsbjerg.
 Lærer Erik K. Eriksen, Brorsons-vej 39, Herning.
 Lærer Chr. Gaarde Hansen, Jerlev, Vejle.
 Lærer Jørgen Hansen, Stige, Fyn.
 Lærer E. Elleman Høegh, Ugge-løse, Lyngø.
 Lærer Vagn J. Jacobsen, Norre-gade 32, Vejen.
 Lærer E. Pultz, Bjerre, Bråskov.
 Lærer Joh. Klausen, Anlægsvej, Nørre Snede.
 Lærer L. Larsson, Arden.
 Lærer Børge Dahl Nissen, Valbyvej 4, Helsingø.
 Lærer F. Lind Poulsen, Vinter-Enner skole, Lund, Østjylland.
 Lærer B. Primdahl, Thorning pr. Kjellerup.
 Lærer E. Sennels, Hørring.
 Lærer E. Sørensen, Ingrid's Allé 39, Fruens Bøge.
 Lærer F. Winther, Them østre centralskole, Them.
- 1956 Lærer E. Andersen, »Østergård«, Hjortsvang.
 Lærer Ole Barsøe, Carit Etlars-vej 8, København N.

- Lærer R. Duvald, Hovedgaden 2, Hedehusene.
 Lærer E. Gylling, Heimdalsvej 12, Fredericia.
 Lærer Aa. Hansen, Vinkelvej 10, Hjerting.
 Lærer Chr. Hovmand, Vallensved, Fodby.
 Lærer A. Schmidt Iversen, Hvejsel, Jelling.
 Lærer Kjeld F. Jensen, Vandel.
 Lærer G. Grønbæk Jensen, Tommerup skole, Knarreborg, Fyn.
 Lærer H. Rud Madsen, Krarup, Espe.
 Lærer B. Risager Nielsen, Egelundshuset, Frederikssund.
 Lærer R. Nielsen, Klovborg.
 Lærer E. Nissen, Suomevej 10, Kolding.
 Lærer Ejvind G. Hansen, Mindevej 6, Eskholt, Vejle.
 Lærer J. Olesen, Vejlevej 39, Fredericia.
 Lærer Orla Rasmussen, Vallekildevej, Hørve.
 Lærer Joh. Steffensen, V. Assels pr. Ø. Assels, Mors.
- 1957 Lærer Boye Andersen, Givskud, Jelling.
 Lærer P. Andersen, Storegade 5, Brande.
 Lærer K. E. Christensen, Gredsted, Gredstedbro.
 Lærer K. Danielsen, Midtergade 6, Hals, Nordjylland.
 Lærer P. Grimstrup, Vibevej 15, Dagnæs, Horsens.
 Lærer A. Serup Hansen, Hobrovej 7, Nibe.
 Lærer Jørgen Hansen, Bøgildgaard, Kjellerup.
 Lærer Bent E. Jacobsen, Ribe Landevej, mtr. nr. Eles, Vejle.
 Lærer F. Roar Jensen, Vesterbrogade 11, Holstebro.
 Lærer H. M. Jepsen, Oehlen-schlägersvej 9, Kolding.
 Lærer Kaj Kirkeby, Kildegårds-parken 7, Odder.
 Lærer Jens Kjær, Sanderum gl. skole, Fruens Bøge.
 Lærer Sv. Nørgaard Mouritsen, Frøjkvej 3, Holstebro.
 Lærer Andreas Nielsen, Føvling.
 Lærer J. Odgaard, Fynsgade 20, Skive.
 Lærer Fr. C. Pedersen, Rårup.
- Lærer Oluf Stegmann Pedersen, Skibet.
 Lærer Sv. Aa. Pedersen, Ny-marksvej 11, Hedensted.
 Lærer E. Rasmussen, Brørsons-vej 35, Herning.
 Lærer E. Steffensen, Åhavevej 15, Ansager.
 Lærer Jørgen Dam, Kæranger-vej 77, Holbæk.
 Lærer Villy V. Kristensen, Skodborg, Jylland.
- 1958 Lærer A. Kirkeby Andersen, Bryndum skole pr. Guldager.
 Lærer Jørgen Andersen, Rårup.
 Lærer Jørgen Bollesen, Kloster-vej 15, Hillerød.
 Lærer Rasmus P. Hansen, Vin-dingevej 30, Nyborg.
 Lærer Kurt E. Hougesen, Golf-vej 11, Gjesing pr. Esbjerg.
 Lærer Axel Hornum, Gl. Køge-vej 273B, Hvidovre.
 Lærer Jens Jacobsen, Skolegade, Nr. Alslev.
 Lærer Palle Jensen-Storch, Bustrup, Brodal.
 Lærer J. J. Kaaberbøl, Øster-gade 15, Give.
 Lærer G. Lesch, Danske Privat-skole, Nykirke, Sydslesvig.
 Lærer O. Markussen, Gadbjerg hovedskole, Gadbjerg.
 Lærer Aage Nielsen, Vester Allé, Trolldhede.
 Lærer Arne O. Nielsen, I. M. Thiellesvej 11, København V.
 Lærer Vagn O. Nielsen, Chr. Boecks Allé 100, Søborg.
 Lærer N. K. Nørgaard, Hundige Strandvej 199, Greve Strand.
 Lærer Lars H. Rasmussen, Kogs-bølle, Nyborg.
 Lærer Egon Roed, Øster-Tørslev, Jylland.
 Lærer Erling Sørensen, Grønne-gade 5, Vejle.
 Lærer Carl Chr. Therkildsen, Ørstedsgade 10, Vejle.
 Lærer Jørgen Wenø, Middelfart-vej 183, Bolbro.
- 1959 Lærer Eric Udesen Andersen, Mølgårdsvej 31, Bredballe pr. Vejle.
 Lærer Børge Østergaard Chri-stensen, Bredballe pr. Vejle.
 Lærer Chr. Lyhne Hansen, Filskov.
 Lærer Jørgen Himmelstrup, Åstruplund, Brødstrup.

- Lærer E. Husballe, Tebstrup pr. Skanderborg.
- Lærer Jørn Jacobsen, Søndergade, Ar. Åby.
- Lærer Arne Berg, Mølløvænget, Langeskov.
- Lærer Knud Jessen, Orten, Varde.
- Lærer Keld Kildal, Provstigade 4, Assens.
- Lærer Søren Ottosen Kristensen, Mølløvænget 22, Nykøbing M.
- Lærer Palle Brink Madsen, Fuglsanggårdsskolen, Virum.
- Lærer Gunnar Graugaard Mikelsen, Ørum, Daugård.
- Lærer Egon Møller, Gauerslund skole, Børkop.
- Lærer Peter Nielsen, Brande.
- Lærer Chr. Pedersen, Filskov.
- Lærer Henning Vestergaard Pedersen, Lisbjerg pr. Århus.
- Lærer Aksel Thomsen, Ellevang 1, Vejle.
- 1960 Lærer Ole Jessen Bruun, Munke-
risvej 22, Odense.
- Lærer Richard Bruun, Lindved.
- Lærer Aage Christensen, Hover
skole, Vejle.
- Lærer Svend E. Christensen,
Vejlevej 7, Hedensted.
- Lærer Erik Gudnason, Gislev.
- Lærer Kurt Hansen, Råsted pr.
Bjerregrav.
- Lærer Sv. Haahr Hansen, Kvong
pr. Tirstrup.
- Lærer Tage Hansen, Dammen 8,
Vejle.
- Lærer Hans Jørgensen, Store-
gade 10, Augustenborg, Als.
- Lærer Mogens Langvad Jensen,
Utoft pr. Grindsted.
- Lærer Lyon Knudsen, Langeskov
skole pr. Ølholm.
- Lærer Preben Karlebjerg,
Givskud pr. Jelling.
- Lærer Jens Krogsager, Engom
pr. Daugård.
- Lærer Finn Ludvigsen, Kolding-
vej 38, Vejle.
- Lærer Poul J. Madsen, Rask
Mølle.
- Lærer Arne O. R. Nielsen,
»Egeparken«, Hadsten.
- Lærer Egon Harry Nielsen,
Tørring Fæled, Tørring.
- Lærer Evald Nielsen, Vester-
brogade 38, Vejle.
- Lærer C. J. Frigaard, Farstrup
pr. Sebbesund.
- Lærer Henning Poulsen, Lind-
knude skole, Brørup.
- Lærer J. H. Søndergaard,
Hospitalsgade 14, Give.
- Lærer Kresten Sørensen, Den
danske Fjerkræskole,
Middelfart.
- Lærer Jørn Thomsen, Thyregod
skole, Thyregod.
- 1961 Lærer Mogens Andersen, Hvej-
sel præstegård, Jelling.
- Lærer P. Bräuner, Orten skole,
Varde.
- Lærer N. Juhl Hansen, Yduns-
gade 7, Vejle.
- Lærer Agner Jensen, Enghave-
vej 16, Outrup.
- Lærer Niels Himmelstrup,
Tulstrup pr. Ry.
- Lærer Per Ballegaard Jensen,
Kollemorten.
- Lærer Svend P. Jensen, skolen,
Skanderborg.
- Lærer Richard Jespersen, Vorup-
vej 7, Vejen.
- Lærer Robert Jespersen, Park-
vej 12, Vejle.
- Lærer Helge Kyed, Hørup,
Jelling.
- Lærer Johnny Laesen,
Bredsten.
- Lærer Arne Lauersen, Smalby-
vej 47, Brønderslev.
- Lærer Gunnar Madsen, Pallis-
bjerg pr. Ulfborg.
- Lærer Knud Midtgaard, Fjeld-
vigs Allé 3, Vejle.
- Lærer Kurt Klausen, Vesterbro-
gade 61, Vejle.
- Lærer Ib Overmark Nielsen,
Vardevej 111, Vejle.
- Lærer J. Axel Nielsen, Fjordvej
105, Munkebo.
- Lærer Kurt Pagh, Fredensgade
3, Vejle.
- Lærer P. Elmo Petersen, Lange-
linie 37, Vejle.
- Lærer Vagn Meldgaard, Filskov.
- Lærer Henrik Ravn, Slotsgade
29, Ølgod.
- Lærer Mogens J. Thomsen,
Lindved pr. Vejle.
- Lærer Leif Ærø, Skolegade 38,
Give.
- Lærer Poul E. Sørensen, skole-
hjemmet Landerupgård,
Taulov.
- Lærer Bent Wessel, Sellerup,
Brejning.
- Lærer Knud Sveistrup,
Harritslev pr. Bogense.
- Lærer E. Mouritsen, Give.

Indholdsfortegnelse

	Side
Dimissionstale 1962. †Johs. Brix	3
Jens Futtrup. Johs. Villumsen	7
Lidt om seminariets traditioner for 50 år siden. L. Lauridsen	20
Hvorfor er vi så utilfredse? Seminarieelev Arne Nielsen	26
Et resultat af skoleloven af 1958. Sv. Præst	29
Eli Brøndsted Jørgensen	34
Karen Johanne Nørgaard	35
Billeder af dimittenderne	36
Foreningsmeddelelser	38
Af seminariets dagbog	39
Jelling-Samfundets regnskab 1961	41
Dimittenderne 1962	42
Fortegnelse over Jelling-Samfundets medlemmer 1962	44